

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (piata komora)

zo 4. apríla 2019*

„REACH – Nariadenie (ES) č. 1907/2006 – Bis(2-etylhexyl)-ftalát (DEHP) – Zamietnutie žiadosti o vnútorné preskúmanie rozhodnutia, ktorým sa povoľuje uvedenie na trh, ako nedôvodnej – Nesprávne právne posúdenie – Zjavne nesprávne posúdenie – Článok 10 nariadenia (ES) č. 1367/2006“

Vo veci T-108/17,

ClientEarth, so sídlom v Londýne (Spojené kráľovstvo), v zastúpení: A. Jones, barrister,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: G. Gattinara, R. Lindenthal a K. Mifsud-Bonnici, splnomocnení zástupcovia,

žalovaná,

ktorú v konaní podporuje:

Európska chemická agentúra (ECHA), v zastúpení: M. Heikkilä a W. Broere, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je návrh založený na článku 263 ZFEÚ na zrušenie listu Komisie zo 7. decembra 2016, ktorým táto inštitúcia zamietla žiadosť o vnútorné preskúmanie z 2. augusta 2016, ktorú žalobkyňa podala proti vykonávaciemu rozhodnutiu Komisie C(2016) 3549 final zo 16. júna 2016, ktorým sa udeľuje autorizácia na používanie chemickej látky bis(2-etylhexyl)-ftalát (DEHP) podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006,

VŠEOBECNÝ SÚD (piata komora),

v zložení: predseda komory D. Gratsias, sudcovia A. Dittrich (spravodajca) a I. Ulloa Rubio,

tajomník: F. Oller, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 6. septembra 2018,

vydal tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Prijatím nariadenia Komisie (EÚ) č. 143/2011 zo 17. februára 2011, ktorým sa mení a dopĺňa príloha XIV k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemikálií („REACH“) (Ú. v. EÚ L 44, 2011, s. 2), Európska komisia zahrnula bis(2-etylhexyl)-ftalát (DEHP), organickú zlúčeninu, ktorá sa prevažne používa na zmäkčovanie plastov na báze polyvinylchloridu (PVC), do prílohy XIV k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 z 18. decembra 2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemických látok (REACH) a o zriadení Európskej chemickej agentúry, o zmene a doplnení smernice 1999/45/ES a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 793/93 a nariadenia Komisie (ES) č. 1488/94, smernice Rady 76/769/EHS a smerníc Komisie 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Ú. v. EÚ L 396, 2006, s. 1), z dôvodu, že táto látka poškodzuje reprodukciu v zmysle článku 57 písm. c) nariadenia.
- 2 Dňa 13. augusta 2013 tri spoločnosti zaoberajúce sa recykláciou odpadu (ďalej len „žadateľky o autorizáciu“) podali spoločnú žiadosť o autorizáciu na základe článku 62 nariadenia č. 1907/2006 v spojení s článkom 60 ods. 2 tohto nariadenia (ďalej len „žiadosť o autorizáciu“) v súvislosti s uvedením DEHP na trh pre tieto „použitia“:
 - „zmes recyklovaného mäkkého polyvinylchloridu (PVC) s obsahom DEHP v suchých látkach a zmesiach;
 - priemyselné použitie recyklovaného mäkkého PVC obsahujúceho DEHP pri spracovaní polymérov kalandrovaním, extrúziou, kompresiou a vstrekaním na výrobu predmetov z PVC“.
- 3 V rámci analýzy alternatív, ktorá bola priložená k žiadosti o autorizáciu, žiadateľky o autorizáciu uviedli tieto skutočnosti:

„DEHP je zmäkčovadlo, ktoré sa používa už niekoľko desaťročí na zmäkčenie PVC s cieľom vyrobiť mäkké alebo pružné PVC. ...

DEHP sa teda pridáva do PVC predtým, než sa z plastu stanú plastové výrobky a predtým, než sa plastové výrobky zmenia na odpad, t. j. výrobok, ktorý má potenciálne hodnotu pre žiad [adateľky o autorizáciu] V striktnom zmysle slova tak DEHP nemá žiadnu konkrétnu funkčnú úlohu pre žiadateľky o autorizáciu; je jednoducho len nečistotou (prevažne nežiaducou) v odpade, ktorý sa zbiera, triedi a spracúva a následne uvádza na trh vo forme „recyklátu“. Napriek tomu by obmedzená prítomnosť DEHP (alebo iných zmäkčovadiel) v recyklovanom výrobku teoreticky mohla mať určité výhody pre používateľov na vstupe (spracovateľov PVC):

 - môže uľahčiť spracovanie surovín na recykláciu na nové výrobky z PVC, a
 - môže umožniť spracovateľom PVC znížiť množstvo čistého DEHP (alebo „panenského“) (alebo iných zmäkčovadiel), ktoré sa pridávajú do ich zmesí na výrobu nových výrobkov z mäkkého PVC.“
- 4 V žiadosti o autorizáciu žiadateľky tiež uviedli, že „DEHP nehra[lo] pre nich žiadnu konkrétnu funkčnú úlohu“. Táto látka je jednoducho prítomná len ako nečistota (prevažne nežiaduca) v odpade, ktorý sa zbiera, triedi, spracúva a následne uvádza na trh v podobe recyklátu. Z tejto žiadosti o autorizáciu tiež vyplýva, že obmedzená prítomnosť DEHP v recykláte môže uľahčiť transformáciu na nové výrobky z PVC, pričom sa zníži množstvo čistého alebo panenského DEHP alebo iných zmäkčovadiel, ktoré možno pridať do zmesí pred výrobou nových výrobkov z mäkkého PVC.

- 5 Dňa 10. októbra 2014 výbor pre hodnotenie rizík a výbor pre sociálno-ekonomickú analýzu Európskej chemickej agentúry (ECHA) vydali svoje stanoviská v súvislosti so žiadosťou o autorizáciu. Podľa výboru pre hodnotenie rizík žalobkyne nepreukázali, že riziká pre zdravie pracovníkov vyplývajúce z dvoch požadovaných „použití“ boli primerane kontrolované v zmysle článku 60 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006. Výbor pre sociálno-ekonomickú analýzu dospel k záveru, že po prvé bez ohľadu na existenciu určitých nedostatkov v analýze žiadateľiek o autorizáciu v súvislosti s preukázaním sociálno-ekonomických prínosov vyplývajúcich z „použití“, pre ktoré bola žiadosť o autorizáciu predložená, a po druhé na základe „kvalitatívnej analýzy“, ktorá zahŕňa relevantné neistoty, v prejednávanej veci možno autorizáciu udeliť.
- 6 Dňa 22. októbra 2014 výbor pre hodnotenie rizík a výbor pre sociálno-ekonomickú analýzu agentúry ECHA vypracovali dokument obsahujúci spoločné a konsolidované znenie ich stanoviska. Tento dokument s číslom „ECHA/RAC/CASE stanovisko č. AFA-0-0000004151-87-17/D“ má názov „Stanovisko k žiadosti o autorizáciu na používanie bis (2-etylhexyl)-ftalátu (DEHP): zmes recyklovaného mäkkého PVC s obsahom DEHP v suchých látkach a zmesiach“. Dňa 24. októbra 2014 ECHA doručila Komisii toto spoločné konsolidované stanovisko.
- 7 Dňa 12. decembra 2014 ECHA aktualizovala a doplnila existujúci zápis týkajúci sa látky DEHP v „zozname látok navrhovaných na zahrnutie do prílohy XIV“ na základe článku 59 ods. 1 nariadenia č. 1907/2006 (ďalej len „zoznam navrhnutých látok“) a identifikovala ju ako látku s vlastnosťami narúšajúcimi endokrinný systém, pre ktorú existujú vedecké dôkazy o možných závažných účinkoch na životné prostredie, ktoré vzbudzujú rovnakú úroveň obáv ako látky vymenované v článku 57 písm. a) až e) nariadenia č. 1907/2006, a to v zmysle článku 57 písm. f) toho istého nariadenia.
- 8 O žiadosti o autorizáciu sa diskutovalo vo výbore podľa článku 133 nariadenia č. 1907/2006.
- 9 Dňa 16. júna 2016 Komisia prijala vykonávacie rozhodnutie C(2016) 3549 final, ktorým sa udeľuje autorizácia na používanie chemickej látky bis(2-etylhexyl)-ftalát (DEHP) v súlade s nariadením č. 1907/2016 (ďalej len „rozhodnutie o autorizácii“). V článku 1 tohto rozhodnutia Komisia udelila autorizáciu pre tieto „použitia“:
 - „zmes recyklovaného mäkkého polyvinylchloridu (PVC) s obsahom DEHP v suchých látkach a zmesiach;
 - priemyselné použitie recyklovaného mäkkého PVC s obsahom DEHP pri spracovaní polymérov kalandrovaním, extrúziou, kompresiou a vstrekaním na výrobu predmetov z PVC okrem hračiek a výrobkov určených na starostlivosť o dieťa; gumené výrobky na gumovanie; hračiek pre dospelých (erotických pomôcok a ďalších predmetov pre dospelých, pri používaní ktorých dochádza k intenzívnemu kontaktu so sliznicou); predmetov pre domácnosť s dĺžkou menej ako 10 cm, ktoré môžu deti cmúľať alebo hrýzť; textilných výrobkov a odevov určených na nosenie priamo na pokožke; kozmetických výrobkov a materiálov, ktoré prichádzajú do kontaktu s potravinami, na ktoré sa vzťahujú odvetvové právne predpisy Únie“.
- 10 Podľa článku 1 rozhodnutia o autorizácii sa v podstate autorizácia udeľuje na základe článku 60 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006 pod podmienkou po prvé, že opatrenia na kontrolu rizík a prevádzkových podmienok uvedené v správe o chemickej bezpečnosti predloženej podľa článku 62 ods. 4 písm. d) tohto istého nariadenia sa budú v plnom rozsahu uplatňovať pre každé z príslušných použití a po druhé, že pomer DEHP obsiahnutej v mäkkom recyklovanom PVC v suchých zmesiach nepresiahne 20 % hmotnostného (w/w).

- 11 V článku 2 rozhodnutia o autorizácii Komisia stanovila obdobie časovo obmedzeného preskúmania podľa článku 60 ods. 9 písm. e) nariadenia č. 1907/2006 na štyri roky odo dňa vypršania platnosti stanoveného v prílohe XIV nariadenia č. 1907/2006, konkrétne do 21. februára 2019. V článku 3 rozhodnutia o autorizácii Komisia stanovila monitorovanie v zmysle článku 60 ods. 9 písm. f) nariadenia č. 1907/2006.
- 12 V článku 4 rozhodnutia o autorizácii Komisia spresnila, že toto rozhodnutie je určené žiadateľkám o autorizáciu.
- 13 V odôvodnení 8 rozhodnutia o autorizácii Komisia vyhlásila, že nariadenie č. 1907/2006 „sa neuplatňuje na odpad, ktorý je definovaný v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES“ a „v dôsledku toho autorizácia uvádzať na trh a používať látky a suché zmesi mäkkého recyklovaného PVC obsahujúce DEHP podľa článku 64 [nariadenia č. 1907/2006] sa uplatňuje za predpokladu, že tieto látky alebo suché zmesi sa už nepovažujú za odpad podľa článku 6 tejto smernice“.
- 14 Listom z 2. augusta 2016 (ďalej len „žiadosť o vnútorné preskúmanie“) žalobkyňa, spoločnosť ClientEarth, ktorá je neziskovou organizáciou a zameriava sa okrem iného na ochranu životného prostredia, požiadala Komisiu, aby uskutočnila vnútorné preskúmanie rozhodnutia o autorizácii podľa článku 10 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 zo 6. septembra 2006 o uplatňovaní ustanovení Aarhuského dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia na inštitúcie a orgány Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 264, 2006, s. 13).
- 15 Rozhodnutím C(2016) 8454 final zo 7. decembra 2016 (ďalej len „rozhodnutie o žiadosti o vnútorné preskúmanie“) Komisia zamietla žiadosť o vnútorné preskúmanie v podstate na základe toho, že bola bezdôvodná.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 16 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 17. februára 2017 žalobkyňa podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 17 Vyjadrenie k žalobe bolo podané do kancelárie Všeobecného súdu 4. mája 2017.
- 18 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 29. mája 2017 ECHA podala návrh na vstup do tohto konania ako vedľajší účastník na podporu návrhov Komisie. Rozhodnutím predsedu piatej komory Všeobecného súdu z 29. júna 2017 sa tomuto návrhu vyhovel.
- 19 Replika a duplika boli doručené do kancelárie Všeobecného súdu 22. júna a 21. augusta 2017.
- 20 Dňa 21. augusta 2017 ECHA podala svoje vyjadrenie k žalobe do kancelárie Všeobecného súdu.
- 21 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
 - vyhlásil žalobu za prípustnú a dôvodnú,
 - zrušil rozhodnutie o žiadosti o vnútorné preskúmanie,
 - zrušil rozhodnutie o autorizácii,
 - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania,
 - „prijal všetky ďalšie potrebné opatrenia“.

- 22 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - uložil žalobkyňi povinnosť nahradiť trovy konania.

- 23 ECHA navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - uložil žalobkyňi povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

O návrhu na zrušenie rozhodnutia o autorizácii

- 24 Bez toho, aby formálne vzniesla námietku neprípustnosti na základe článku 130 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, Komisia, ktorú podporuje ECHA, tvrdí, že táto žaloba je čiastočne neprípustná v rozsahu, v akom žalobkyňa vo svojom treťom žalobnom návrhu žiada zrušenie rozhodnutia o autorizácii.
- 25 Po prvé podľa Komisie v podstate rozhodnutie o autorizácii nie je predmetom tejto žaloby o zrušenie. Po druhé žalobkyňa nemá aktívnu legitimáciu, aby mohla spochybníť rozhodnutie o autorizácii na základe článku 263 ZFEÚ.
- 26 Na pojednávaní žalobkyňa spresnila, že nespochybnila priamo rozhodnutie o autorizácii, a to z dôvodu, že usudzovala, že nemá aktívnu legitimáciu na podanie žaloby podľa článku 263 ZFEÚ smerujúcej proti tomuto rozhodnutiu. Treba preto konštatovať, že rozhodnutie o autorizácii nie je predmetom tejto žaloby, pokiaľ sa zakladá na článku 263 ZFEÚ.
- 27 Po prvé podľa žalobkyne prípadné zrušenie rozhodnutia na základe žiadosti o vnútorné preskúmanie by logicky malo viesť k zrušeniu rozhodnutia o autorizácii.
- 28 V tejto súvislosti treba uviesť, že systém súdneho preskúmania upravený Zmluvami nestanovuje možnosť, aby Všeobecný súd zrušil rozhodnutie, ktoré nie je predmetom priamej žaloby o neplatnosť na základe článku 263 ZFEÚ.
- 29 Po druhé žalobkyňa dodáva, že v každom prípade na základe článku 266 prvého odseku ZFEÚ Všeobecný súd má právomoc požadovať ako opatrenie potrebné na rozhodnutie v tomto konaní, aby Komisia „zrušila“ rozhodnutie o autorizácii. Z tohto dôvodu žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že si želá zachovať tretí žalobný návrh.
- 30 V rozsahu, v akom žalobkyňa odkazuje na skutočnosť, že Všeobecný súd má právomoc, údajne stanovenú v článku 266 prvom odseku ZFEÚ, požiadať Komisiu, aby „zrušila“ rozhodnutie o autorizácii, treba uviesť, že žalobkyňa vychádza z nesprávneho výkladu tohto ustanovenia. V prvom rade zrušenie rozhodnutia o autorizácii Všeobecným súdom, ako to požaduje žalobkyňa vo svojom treťom žalobnom návrhu, totiž nemá žiaden vzťah k prípadnému zrušeniu tohto rozhodnutia Komisiou. V druhom rade toto ustanovenie nepriznáva Všeobecnému súdu žiadnu právomoc, ktorá by išla nad rámec súdnych právomocí výslovne stanovených v zmluvách. Na rozdiel od toho, čo, zdá sa, navrhuje žalobkyňa, článok 266 prvý odsek ZFEÚ sa vzťahuje výslovne na povinnosť príslušnej inštitúcie, orgánu, úradu alebo agentúry, ktorej akt bol zrušený súdom Únie, prijať opatrenia, aby vyhovela rozsudku o zrušení. Podľa judikatúry Všeobecný súd nemôže vydať voči inštitúciám Únie

príkaz alebo ich nahradiť v rámci preskúmania zákonnosti, ktoré vykonáva (pozri rozsudok z 30. mája 2013, Omnis Group/Komisija, T-74/11, neuvverejnený, EU:T:2013:283, bod 26 a citovanú judikatúru). V prejednávanej veci preto neprináleží Všeobecnému súdu, aby vydával príkazy voči Komisii v prípade zrušenia rozhodnutia o žiadosti o vnútorné preskúmanie, ani aby pristúpil k zrušeniu rozhodnutia o autorizácii.

- 31 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba konštatovať, že tretí žalobný návrh je zjavne neprípustný a musí sa zamietnuť.

O návrhu na zrušenie rozhodnutia o žiadosti o vnútorné preskúmanie

- 32 Ako vyplýva z druhého žalobného návrhu, žaloba smeruje k zrušeniu rozhodnutia o žiadosti o vnútorné preskúmanie a žalobkyňa v tejto súvislosti uvádza štyri žalobné dôvody.

- 33 Prvý žalobný dôvod sa zakladá na tom, že rozhodnutie o žiadosti o vnútorné preskúmanie obsahuje nesprávne právne posúdenia a zjavne nesprávne posúdenia týkajúce sa súladu žiadosti o autorizáciu z hľadiska článku 62 a článku 60 ods. 7 nariadenia č. 1907/2006. V druhom žalobnom dôvode žalobkyňa tvrdí, že rozhodnutie o žiadosti o vnútorné preskúmanie obsahuje nesprávne právne posúdenia a zjavne nesprávne posúdenia týkajúce sa sociálno-ekonomického posúdenia podľa článku 60 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006. Tretí žalobný dôvod sa zakladá na tom, že rozhodnutie o žiadosti o vnútorné preskúmanie obsahuje zjavne nesprávne posúdenia týkajúce sa analýzy alternatív podľa článku 60 ods. 4 a 5 nariadenia č. 1907/2006. Vo štvrtom žalobnom dôvode žalobkyňa uvádza, že rozhodnutie o žiadosti o vnútorné preskúmanie obsahuje nesprávne právne posúdenia a zjavne nesprávne posúdenia týkajúce sa uplatnenia zásady predchádzania škodám a prevencie v rámci konania o autorizácii podľa nariadenia č. 1907/2006.

O prvom žalobnom dôvode založenom na existencii nesprávnych právnych posúdení a nesprávnych posúdení týkajúcich sa súladu žiadosti o autorizáciu z hľadiska článku 62 a článku 60 ods. 7 nariadenia č. 1907/2006

- 34 Prvý žalobný dôvod sa delí na štyri časti, prostredníctvom ktorých sa žalobkyňa snaží v rozhodnutí o žiadosti o vnútorné preskúmanie preukázať existenciu nesprávneho právneho posúdenia a zjavne nesprávneho posúdenia, pokiaľ ide o súlad žiadosti o autorizáciu z hľadiska článku 62 a článku 60 ods. 7 nariadenia č. 1907/2006, po prvé pri výklade pojmu „použitie“ uvedeného v článku 62 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 1907/2006, po druhé v súvislosti s existenciou údajných nedostatkov v správe o chemickej bezpečnosti, po tretie v súvislosti s existenciou údajných nedostatkov pri posudzovaní vhodných alternatív a po štvrté, pokiaľ ide o výklad článku 60 ods. 7 a článku 64 ods. 3 nariadenia č. 1907/2006.

– O prvej časti založenej na nesprávnom právnom posúdení a nesprávnom posúdení pri výklade pojmu „použitie“ uvedeného v článku 56 ods. 1 písm. a) a článku 62 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 1907/2006

- 35 V prvom rade žalobkyňa tvrdí, že žiadateľky o autorizáciu nedefinovali „použitie alebo použitia tejto látky“, ako to vyžaduje článok 56 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1907/2006. Komisia podľa nich poskytla nesprávny výklad pojmu „použitie“ uvedeného v článku 56 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1907/2006 a v článku 62 ods. 4 písm. c) tohto istého nariadenia.

- 36 Po prvé podľa názoru žalobkyne sa tento pojem týka prípadov, v ktorých sa žiada o autorizáciu na aktívne použitie alebo na zavedenie látky do „priemyselného procesu“. Pojmy aktívne použitie a zavedenie látky do priemyselného procesu zodpovedajú pojmu úmyselného použitia. Opakom tohto

pojmu aktívne použitie by bol prípad, keď je látka jednoducho náhodne prítomná v existujúcom procese. Podľa žalobkyne však trvalú a náhodnú prítomnosť látky v existujúcom procese nemožno považovať za „použitie“ v pravom zmysle slova.

- 37 V prejednávanej veci bola žiadosť o autorizáciu podaná „pre použitie recyklovaného PVC obsahujúceho DEHP“. Vzhľadom na skutočnosti uvedené v žiadosti o autorizáciu, ako aj skutočnosti uvedené v analýze alternatív, ktorú vypracovali žiadateľky o autorizáciu, by sa mal prijať záver, že žiadateľky o autorizáciu nežiadali autorizáciu na aktívne použitie alebo zavedenie DEHP do priemyselného procesu. Žiadosť o autorizáciu sa podľa nich týka len nedobrovoľnej prítomnosti látky v existujúcom procese, ale nie „použitia“ v zmysle nariadenia č. 1907/2006. Žiadateľkám o autorizáciu v skutočnosti išlo iba o proces zberu, spracovania a uvádzania na trh plastových odpadov, ktoré obsahujú určitý podiel DEHP ako vedľajšiu zložku. Inak povedané, v prejednávanej veci ide o používanie recyklovaného PVC obsahujúceho DEHP, to znamená „spracovanie plastového odpadu“, ale nie spracovanie samotného DEHP.
- 38 Komisia sa následne dopustila „zjavne“ nesprávneho právneho posúdenia vo svojom rozhodnutí o žiadosti o vnútorné preskúmanie v súvislosti s výkladom, ktorý predložili žiadateľky o autorizáciu v súvislosti s pojmom „použitie“. Komisia tak v skutočnosti a nesprávne povolila „proces v celom rozsahu“, teda „recykláciu materiálov obsahujúcich látku vzbudzujúcu veľmi veľké obavy“, zatiaľ čo nariadenie č. 1907/2006 umožňuje autorizovať len úmyselné použitie látky vzbudzujúcej veľmi veľké obavy v zmysle článku 57 nariadenia č. 1907/2006 v priemyselnom procese.
- 39 V odpovedi na jedno z tvrdení Komisie, podľa ktorého rozhodnutie o autorizácii bolo udelené pre každú látku, ktorá sa ako táto nachádza „v zmesi“, žalobkyňa tvrdí, že z výrazu „v zmesi“ uvedeného v článku 56 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1907/2006 vyplýva, že primeraný výklad by mal skôr smerovať k použitiu „individuálnej látky v zmesi“, a nie použitiu „zmesi ako celku“. Podľa žalobkyne, aj keď použitie zmesi je relevantné pre pochopenie pridanej hodnoty a funkcie chemickej látky v zmesi, žiadosť o autorizáciu mala byť naformulovaná na konkrétne použitie samotnej látky v tejto zmesi. V prejednávanej veci to však tak nebolo.
- 40 Okrem toho jedným z dôvodov, prečo je dôležité, aby žiadateľ o autorizáciu podľa nariadenia č. 1907/2006 vzal do úvahy použitie „látky vzbudzujúcej veľmi veľké obavy v zmesi“ namiesto „použitia zmesi“, je ten, že presnosť analýzy alternatív a sociálno-ekonomického posúdenia závisí od definície použitia. V prejednávanej veci v rámci analýzy alternatív žalobkyne o autorizáciu nepreskúmali látku alebo technológie, ktoré môžu nahradiť používanie DEHP v zmesi. Žiadosť o autorizáciu naopak zahŕňala len iné spôsoby získania zmesi, ktorá neobsahuje DEHP, teda PVC bez DEHP získané buď oddelením, alebo elimináciou, alebo z iných zdrojov.
- 41 A napokon Komisia údajne nesprávne tvrdila, že tvrdenia žalobkyne uvedené v bodoch 36 až 38 vyššie neboli uvedené v žiadosti o vnútorné preskúmanie. V žiadosti o vnútorné preskúmanie žalobkyňa vysvetlila, že vymedzenie pojmu „použitie“ by sa malo vykladať tak, že odkazuje na „technickú funkciu“ príslušnej látky, pričom vo vyhlásení žiadateľiek o autorizáciu sa tvrdí, že „nepoužívajú samotnú látku [DEHP] a že [táto látka] je prítomná len z dôvodu nečistoty (prevažne nežiaducej)“. Žalobkyňa spresňuje, že hoci nepoužila slovo „aktívna“ v tomto kontexte, v bode 49 svojej žiadosti o vnútorné preskúmanie uviedla, že rozhodnutie o autorizácii jej neumožňovalo „pokračovať v používaní DEHP, samostatne alebo v zmesi“. Inak povedané, uviedla, že rozhodnutie o autorizácii jej neumožňovalo aktívne používať alebo zaviesť DEHP.
- 42 Po druhé Komisia sa pokúsila identifikovať použitie DEHP v súlade s nariadením č. 1907/2006 tak, že žiadosti o autorizáciu pripísala určenie jednej funkcie DEHP, čo by len ťažko mohlo byť v súlade s nariadením č. 1907/2006.

- 43 Komisia totiž v rozhodnutí o žiadosti o vnútorné preskúmanie vysvetlila, že je potrebné rozlišovať medzi „prítomnosťou DEHP v odpade... a funkciou, ktorú plní látka získaná v materiáli, ktorý prestal byť odpadom“. Podľa Komisie je relevantnou funkciou DEHP v získanom materiáli „zníženie množstva zmäkčovadiel, ktoré sa musia pridať na výrobu výrobkov z mäkkého PVC na základe materiálu z mäkkého recyklovaného PVC“.
- 44 Táto funkcia pritom nebola ako taká uvedená v žiadosti o autorizáciu. Naopak, žiadateľky o autorizáciu výslovne uviedli, že „DEHP nehra[lo] pre nich žiadnu konkrétnu funkčnú úlohu“. Funkcia DEHP, ktorú Komisia analyzovala, tak nezodpovedala žiadosti o autorizáciu.
- 45 Ešte dôležitejšie však je to, že zníženie množstva panenskej látky vzbudzujúcej veľmi veľké obavy používanej ako zmäkčovadlo prostredníctvom recyklovanej látky vzbudzujúcej veľmi veľké obavy nemožno kvalifikovať ako „funkciu“, ktorú možno autorizovať na základe nariadenia č. 1907/2006.
- 46 Podľa žalobkyne, ak použijeme túto úvahu mimo kontextu tejto veci, každá látka vzbudzujúca veľmi veľké obavy prítomná v recyklovanom materiáli totiž bude mať túto funkciu, to znamená, že sa zníži množstvo panenskej látky vzbudzujúcej veľmi veľké obavy v materiáli. Táto úvaha by mala za následok, že každé použitie látky vzbudzujúcej veľké obavy prítomnej v recyklovanom materiáli by bolo prípustné len na základe skutočnosti, že sa použil recyklovaný materiál. Za týchto okolností by sa muselo vyhovieť všetkým žiadostiam o autorizáciu týkajúcim sa použitia recyklovaných materiálov. Povolenie „recyklácie materiálov obsahujúcich látku vzbudzujúcu veľmi veľké obavy“ by pritom bolo priamo v rozpore s cieľmi nariadenia č. 1907/2006. Toto nariadenie totiž nepodporuje recykláciu materiálov obsahujúcich látku vzbudzujúcu veľmi veľké obavy, ale naopak má za cieľ ich nahradiť, prípadne postupne ich eliminovať, tam, kde sa nachádzajú a bez ohľadu na to, ako dlho sa používajú.
- 47 Okrem toho, keby bolo zníženie panenských zmäkčovadiel funkciou, ktorá je „v súlade s článkom 62 [nariadenia č. 1907/2006]“, analýza alternatív by podľa názoru žalobkyne musela vychádzať z tejto funkcie. V dôsledku toho by bolo nevyhnutné určiť, či existuje alternatíva k používaniu recyklovaného DEHP, ktorá umožňuje znížiť množstvo panenského DEHP používaného pri výrobe výrobkov z PVC. Inými slovami, keby boli definície výrazov „použitie“ a „funkcia“ zo strany Komisie správne, analýza alternatív, ktorú poskytli žiadateľky o autorizáciu, by sa musela predložiť inak, aby sa znížilo množstvo zmäkčovadiel v panenskom PVC, čo sa ale v tejto analýze nestalo.
- 48 Navyše sa Komisia údajne dopustila ďalšieho nesprávneho posúdenia tým, že tvrdila, že žalobkyňa predložila tvrdenia týkajúce sa existencie autorizácie pre „proces v celom rozsahu“, t. j. recyklovanie zmesi odpadu z PVC s obsahom DEHP až v štádiu žaloby, na rozdiel od autorizácie pre osobitné použitie DEHP v tomto procese alebo tejto zmesi. Na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, žalobkyňa uviedla už v štádiu podania žiadosti o vnútorné preskúmanie, že sa v skutočnosti „zameriavala na nahradenie odpadových tokov“. Komisia preskúmala alternatívy recyklovaného odpadu „v celom rozsahu“ a žalobkyňa vytykala Komisii, že opomenula analýzu alternatív, ktoré by skutočne mohli nahradiť funkciu DEHP.
- 49 V druhom rade výklad pojmu „použitie“, ktorý Komisia poskytla v prejednávanej veci, by mohol neoprávnene zasahovať do režimu nakladania s odpadmi.
- 50 Keďže neexistujú žiadne kritériá na určenie, kedy látka získala status „koniec odpadu“, bolo by možné sa obávať, že ak sa autorizácia vydala podľa nariadenia č. 1907/2006 pre odpad, podniky by sa mohli odvolávať na túto autorizáciu ako na dôkaz pozitívneho posúdenia vplyvov na životné prostredie alebo na zdravie ľudí, keby sa snažili preukázať, že odpad by mal získať status „koniec odpadu“. Recyklačné podniky by tak mohli použiť autorizáciu podľa nariadenia č. 1907/2006 na starý odpad s cieľom získať status „koniec odpadu“ v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES z 19. novembra 2008 o odpade a o zrušení určitých smerníc (Ú. v. EÚ L 312, 2008, s. 3, ďalej len „smernica o odpadoch“).

- 51 A napokon, na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, tvrdenia žalobkyne v bodoch 49 a 50 vyššie boli v podstate uvedené v žiadosti o vnútorné preskúmanie. V bodoch 117 a 118 tejto žiadosti totiž žalobkyňa jasne uviedla, že vzťah medzi nariadením č. 1907/2006 a rámcovou smernicou o odpadoch by sa nemal narušiť.
- 52 Komisia nesúhlasí s touto argumentáciou.
- 53 Na úvod treba zdôrazniť, že na rozdiel od toho, čo zdá sa, tvrdí žalobkyňa v niektorých bodoch žaloby, táto žaloba sa môže týkať len zákonnosti rozhodnutia o žiadosti o vnútorné preskúmanie, a nie dostatočnej alebo nedostatočnej povahy žiadosti o autorizáciu. Žalobné dôvody uvedené v žalobe by preto mali preukázať prípadné nesprávne právne posúdenie alebo nesprávne posúdenie, ktorého sa dopustila Komisia v rozhodnutí o žiadosti o vnútorné preskúmanie, a nie prípadné chyby, ktorých sa dopustili žiadateľky o autorizáciu.
- 54 V dôsledku toho argumentácia, ktorou sa tvrdí, po prvé, že žiadateľky o autorizáciu nesprávne definovali „použitie alebo použitia tejto látky“ v zmysle článku 56 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1907/2006 (pozri bod 35 vyššie), po druhé, že podľa informácií uvedených v žiadosti o autorizáciu žiadateľky o autorizáciu nepožiadali o autorizáciu aktívne používať alebo zaviesť DEHP do „priemyselného procesu“, ale žiadosť o autorizáciu sa skôr týkala nedobrovoľnej prítomnosti látky v zmesi (pozri bod 37 vyššie) a po tretie, že žiadateľkám o autorizáciu išlo len o zber, spracovanie a uvádzanie plastových odpadov s obsahom DEHP na trh (pozri bod 37 vyššie) by mohla mať vplyv na túto žalobu, len ak by Komisia v rozhodnutí o žiadosti o vnútorné preskúmanie potvrdila skutočnosti uvedené v žiadosti o autorizáciu. To isté platí, pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého žiadosť o autorizáciu neuvádza, z akej funkcie DEHP Komisia vychádzala vo svojom rozhodnutí o žiadosti o vnútorné preskúmanie (pozri bod 44 vyššie).
- 55 Ďalej ešte stále v rámci úvodnej poznámky je potrebné uviesť, že žalobné dôvody a tvrdenia predložené v konaní pred Všeobecným súdom v rámci konania o žalobe smerujúcej k zrušeniu rozhodnutia, ktorým sa zamietla žiadosť o vnútorné preskúmanie, nemožno považovať za prípustné, pokiaľ tieto žalobné dôvody a tvrdenia už žalobkyňa predložila v žiadosti o vnútorné preskúmanie, a to tak, aby Komisia mohla na ne odpovedať (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. decembra 2016, TestBioTech a i./Komisia, T-177/13, neuvverejnený, vec v odvolacom konaní, EU:T:2016:736, bod 68).
- 56 Tento záver treba prijať z hľadiska článku 10 ods. 1 nariadenia č. 1367/2006. Z tohto ustanovenia totiž vyplýva, že v žiadosti o vnútorné preskúmanie správneho aktu prijatého inštitúciou Únie podľa práva životného prostredia sa musí výslovne uviesť akt, ktorého sa týka a dôvody preskúmania. Z tejto povinnosti vyplýva, že žiadateľ o vnútorné preskúmanie má právny nárok len na to, aby Komisia prijala stanovisko k dôvodom, ktoré uviedol vo svojej žiadosti. Naopak, nemá žiaden nárok na to, aby Komisia zaujala stanovisko k otázkam, ktoré neboli vznesené, prinajmenšom takým spôsobom, aby boli primerane rozpoznateľné v takejto žiadosti.
- 57 V tejto súvislosti treba tiež zdôrazniť, že s cieľom objasniť dôvody na preskúmanie požadovaným spôsobom, žiadateľ o vnútorné preskúmanie správneho aktu prijatého podľa práva životného prostredia je povinný uviesť všetky skutočnosti a dôkazy alebo akékoľvek právne tvrdenie, ktoré vzbudzujú vážne pochybnosti, pokiaľ ide o posúdenie vykonané zo strany inštitúcie alebo orgánu Únie v uvedenom akte. Tretia osoba, ktorá spochybňuje autorizáciu na uvedenie na trh, preto musí predložiť zásadné dôkazy, ktoré odôvodňujú vážne pochybnosti o zákonnosti udelenia tejto autorizácie (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudky z 21. mája 2015, Schröder/OCVV, C-546/12 P, EU:C:2015:332, bod 57, a z 15. decembra 2016, TestBioTech a i./Komisia, T-177/13, neuvverejnený, vec v odvolacom konaní, EU:T:2016:736, body 66 a 67).
- 58 Záver uvedený v bode 55 vyššie platí aj s ohľadom na znenie článku 10 ods. 2 prvej vety nariadenia č. 1367/2006. Podľa tohto ustanovenia inštitúcia, ktorej sa predloží žiadosť o vnútorné preskúmanie, zväži každú žiadosť tohto druhu, pokiaľ nie je zjavne neopodstatnená. Podľa tohto

ustanovenia je teda povinnosťou Komisie starostlivo a nestranne preskúmať všetky skutočnosti uvedené v žiadosti o vnútorné preskúmanie, pokiaľ nie sú zjavne nedôvodné. Komisia nemá povinnosť skúmať iné dôvody, ako sú dôvody vznesené žiadateľom o vnútorné preskúmanie. Okrem toho, aby Komisia mohla uspokojujúco reagovať na žiadateľa o vnútorné preskúmanie, tento žiadateľ ju musí dostatočne presne oboznámiť s výhradami formulovanými proti napadnutému správneho aktu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. decembra 2016, *TestBioTech a i./Komisia*, T-177/13, neuvverejnený, vec v odvolacom konaní, EU:T:2016:736, body 262 až 264).

- 59 V prejednávanej veci Komisia tvrdí, že tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého pojem „použitie“ znamená „aktívne“ zavedenie alebo používanie určitej látky v priemyselnom procese, je novým tvrdením v tom zmysle, že nebolo uvedené v žiadosti o vnútorné preskúmanie.
- 60 Z bodu 49 žiadosti o vnútorné preskúmanie vyplýva, že podľa žalobkyne po prvej autorizácii dotknutá v prejednávanej veci sa týka použitia „materiálu obsahujúceho DEHP, ktorý sa pridáva ako súčasť toku plastových odpadov, v ktorom DEHP nemá technickú funkciu“. Po druhé z tohto bodu žiadosti o vnútorné preskúmanie vyplýva, že podľa žalobkyne „autorizácia dotknutá v prejednávanej veci nemá umožniť žiadateľovi, aby používal DEHP ako také v zmesi alebo aby [túto látku] zaviedol vo výrobku“.
- 61 Treba však konštatovať, že keď v rámci tejto žaloby žalobkyňa tvrdí, že pojem „použitie“ znamená „aktívne“ zavedenie alebo použitie určitej látky v „priemyselnom procese“, uvádza výhradu, ktorá nebola uvedená ani jasne a konkrétne a ani spôsobom, ktorý bol primerane zjavný pre Komisiu v žiadosti o vnútorné preskúmanie. Zdôrazňovanie skutočnosti, ako to robí žalobkyňa v rámci tejto žaloby, že DEHP sa používa ako „súčasť odpadových tokov“ alebo požadovanie, aby sa táto látka používala „v zmesi“, či bola prípadne začlenená „do výrobku“ na jednej strane, a usudzovanie, že len aktívne zavedenie alebo používanie účinnej látky v „priemyselnom procese“ zodpovedá pojmu „použitie“ na druhej strane, sú dve rôzne veci.
- 62 Vzhľadom na to treba prijať záver, že tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého pojem „použitie“ znamená aktívne zavedenie alebo používanie určitej látky v „priemyselnom procese“ nebolo predložené Komisii v rámci žiadosti o vnútorné preskúmanie, a z tohto dôvodu je neprípustné.
- 63 Subsidiárne, pokiaľ ide o vecnú stránku tohto tvrdenia, to znamená ako vyložiť pojem „použitie“ uvedený v článku 56 ods. 1 písm. a) a článku 62 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 1907/2006, treba uviesť, že tento pojem je definovaný v článku 3 bode 24 tohto istého nariadenia. Podľa tohto ustanovenia sa za použitie považuje „akékoľvek spracovanie, úprava, spotreba, uskladnenie, uchovávanie, zaobchádzanie, plnenie do nádob, prenos z jednej nádoby do druhej, zmiešavanie, výroba výrobku alebo akýkoľvek iný druh využitia“.
- 64 Na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa (pozri bod 36 vyššie), sa pojem „použitie“ uvedený v článku 3 bode 24 nariadenia č. 1907/2006 neobmedzuje na aktívne zavedenie látky „do priemyselného procesu“. Okrem toho nič v tomto ustanovení nenaznačuje, že na to, aby sa prijal záver, že látka sa „používa“, táto látka musí byť úmyselne zavedená do tohto procesu.
- 65 Naopak, zo znenia článku 3 bode 24 nariadenia č. 1907/2006 možno vyvodíť, že je možné hovoriť o „použití“ látky aj v tom prípade, keď sa táto látka nachádza v zložení viacerých látok, teda v zložení, ktoré sa podrobilo niektorej z operácií uvedených v článku 3 bode 24 nariadenia č. 1907/2006. Inými slovami, ak sa zloženie látky napríklad spracuje, upraví, spotrebuje alebo uskladní, všetky látky vstupujúce do tohto zloženia sa „použijú“ v zmysle nariadenia č. 1907/2006.
- 66 V prospech tohto výkladu svedčí v prvom rade použitie výrazu „akýkoľvek iný druh použitia“ uvedeného v článku 3 bode 24 nariadenia č. 1907/2006. Tento výraz vyjadruje skutočnosť, že aj iné operácie, ako tie, ktoré sú výslovne uvedené v tomto ustanovení, patria pod pojem „použitie“. A jednak vyjadruje aj tú skutočnosť, že normotvorca prijal široký výklad, podľa ktorého aktívne použitie zloženia látok predstavuje súčasne aktívne použitie látok, ktoré sú súčasťou tohto zloženia.

- 67 V druhom rade v prospech takého výkladu hovorí aj znenie článku 56 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1907/2006. Podľa tohto ustanovenia je autorizácia potrebná nielen na použitie látky ako takej, ale aj na použitie látky v „zmesi“. Z článku 3 bodu 2 tohto nariadenia vyplýva, že zmes je v zmysle tohto nariadenia „zmes alebo roztok zložený z dvoch alebo viacerých látok“.
- 68 Napokon, ako správne uvádza Komisia, implicitne vyplýva aj z článku 56 ods. 6 nariadenia č. 1907/2006, ktoré od povinnosti získať autorizáciu oslobodzuje „použitie látok, ak sú prítomné v zmesiach“ nad rámec určitých úrovní koncentrácie tam stanovených, že autorizácia sa vyžaduje pre použitie látok uvedených v prílohe XIV tohto nariadenia prítomných v týchto „zmesiach“. Treba zopakovať, že základom tohto ustanovenia je konštatovanie, že látka, ktorá je súčasťou zloženia, sa použije zakaždým, keď sa použije toto zloženie.
- 69 Na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa (pozri bod 39 vyššie), nie je to iba vtedy, ak sa preukáže, že látka má konkrétnu funkciu „v súvislosti so zmesou“ – na rozdiel od použitia „v zmesi ako celku“ – keď možno tvrdiť, že sa používa látka obsiahnutá v zmesi.
- 70 V tejto súvislosti treba uviesť, že zmes môžu tvoriť najmä látky, ktoré majú špecifickú funkciu vnútri zmesi, a látky, ktorých funkcia sa prejaví v okamihu použitia samotnej zmesi. Ďalej môžu existovať aj zmesi, ktorých celkové zloženie plní len funkciu používania zmesi ako takej. Ale pojem „akýkoľvek iný druh využitia“ stanovený v článku 3 bode 24 nariadenia č. 1907/2006 umožňuje prijať záver, že v oboch prípadoch použitie zmesi znamená použitie všetkých látok, ktoré sa v nej nachádzajú.
- 71 V prejednávanej veci s cieľom odôvodniť svoj záver, podľa ktorého sa rozhodnutie o autorizácii týkalo „použitia“ DEHP, Komisia v rozhodnutí o žiadosti o vnútorné preskúmanie uviedla po prvé, že autorizácia sa žiadala pre DEHP ako látku „prítomnú ako nečistota (prevažne nežiaduca) v odpade, ktorý sa zbiera, triedi, spracúva a uvádza na trh vo forme recyklátu“. Po druhé v súlade s týmto prístupom a podľa článku 2 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006 Komisia uviedla, že vzhľadom na to, že odpad nie je látka, požiadavky stanovené v nariadení č. 1907/2006 sa v prejednávanej veci uplatňovali výlučne v tom prípade, keď odpad s obsahom DEHP prestal byť odpadom. V tejto súvislosti ide o ďalšie objasnenie s cieľom prehĺbiť rozdiel medzi odpadom z PVC a recyklátom z PVC, t. j. odpadom z PVC, ktorý stratil vlastnosti odpadu, a preto môže byť uvedený na trh. Z rozhodnutia o žiadosti o vnútorné preskúmanie vyplýva, že autorizácia sa vzťahuje len na tento posledný uvedený scenár. Po tretie z tohto posledného uvedeného ustanovenia výslovne vyplýva, že keďže látka DEHP je obsiahnutá v recykláte, má špecifickú „technickú“ funkciu, t. j. „znižovať množstvo zmäkčovadiel, ktoré je potrebné pridať na výrobu výrobkov z mäkkého PVC na báze materiálu z recyklovaného mäkkého PVC“. Po štvrté treba konštatovať, že pri všetkých opisoch funkcií DEHP Komisia vychádzala z predpokladu, ktorý už bol uvedený v žiadosti o autorizáciu, podľa ktorého DEHP má vo všeobecnosti funkciu zmäkčovadla (pozri bod 3 vyššie). Stručne povedané, podľa rozhodnutia o žiadosti o vnútorné preskúmanie bola autorizácia udelená pre DEHP ako zmäkčovadlo obsiahnuté v recykláte PVC uvedenom na trh po tom, čo PVC stratilo vlastnosti odpadu. Inými slovami, Komisia identifikovala niektoré funkcie látky DEHP, ktoré sa aktivujú najneskôr v momente, keď sa použije recyklát PVC obsahujúci túto látku.
- 72 Za týchto okolností treba potvrdiť, že Komisia sa nedopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď v rozhodnutí o žiadosti o vnútorné preskúmanie v podstate dospela k záveru, že rozhodnutie o autorizácii bolo prijaté pre „použitie“ DEHP v zmysle článku 3 bodu 24, článku 56 ods. 1 písm. a), článku 60 a článku 62 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 1907/2006.
- 73 Ani ďalšie tvrdenia žalobkyne nemôžu spochybniť tento záver.
- 74 V prvom rade tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého Komisia v skutočnosti autorizovala „proces ako celok“, t. j. „recykláciu materiálov obsahujúcich DEHP“ (pozri body 38 a 48 vyššie), sa musí zamietnuť.

- 75 Ako správne tvrdí Komisia, ide o tvrdenie, ktoré sa nenachádza v žiadosti o vnútorné preskúmanie, a je preto neprípustné.
- 76 A v každom prípade, pokiaľ ide o vec samu, ako sa už uviedlo v bode 71 vyššie, Komisia v rozhodnutí o žiadosti o vnútorné preskúmanie vysvetlila, že autorizácia sa udelila pre použitie látky DEHP obsiahnutej v zmesi, teda DEHP obsiahnutej v recyklovanom PVC, ale nie pre „recykláciu materiálu obsahujúceho látku vzbudzujúcu veľmi veľké obavy“ alebo „proces v celom rozsahu“. Okrem toho použitie zmesi obsahujúcej DEHP sa výslovne opísalo v žiadosti o autorizáciu. Ako správne tvrdí Komisia, to však neznamená, že sa autorizácia vzťahuje na zmesi, ale na látku obsiahnutú v zmesi.
- 77 V druhom rade, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého na jednej strane skutočnosť, že funkciou DEHP je „zníženie množstva zmäkčovadiel, ktoré treba pridať na výrobu výrobkov z mäkkého PVC na báze materiálu z recyklovaného mäkkého PVC“, ako ju uviedla Komisia v rozhodnutí o žiadosti o vnútorné preskúmanie, bolo v žiadosti o autorizáciu uvedené prvýkrát v tomto rozhodnutí, a podľa ktorého na druhej strane, je táto funkcia v rozpore s cieľom nariadenia č. 1907/2006 postupne nahradiť látky vzbudzujúce veľmi veľké obavy (pozri body 44 a 46 vyššie), treba uviesť nasledujúce skutočnosti.
- 78 Po prvé Komisia v rozhodnutí o žiadosti o vnútorné preskúmanie nepripísala túto funkciu DEHP. V tejto súvislosti prvá časť prvého žalobného dôvodu vychádza z toho, že žalobkyňa nesprávne pochopila dokumenty, ktoré žiadateľky o autorizáciu predložili Komisii. Už v štádiu žiadosti o autorizáciu totiž tieto žiadateľky uviedli, že funkcia DEHP ako zmäkčovadla je relevantná pre recyklované mäkké PVC v tom zmysle, že prítomnosť tejto látky v tomto materiáli prispieva k jeho pružnosti, čo vedie k zníženiu množstva zmäkčovadiel, ktoré treba pridať pri jeho transformácii na výrobok z mäkkého PVC (pozri body 3 a 4 vyššie). Okrem toho z bodu 51 žiadosti o vnútorné preskúmanie vyplýva, že žalobkyňa vedela o tom, že žiadateľky o autorizáciu uviedli funkciu DEHP v žiadosti o autorizáciu.
- 79 Po druhé funkcia DEHP uvedená Komisiou v rozhodnutí o žiadosti o vnútorné preskúmanie nie je v rozpore s cieľom postupného nahradenia látok vzbudzujúcich veľmi veľké obavy, ktorý je uvedený najmä v odôvodnení 70 a v článku 55 nariadenia č. 1907/2006. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že cieľom týchto ustanovení je nahradiť „postupne“ látky vzbudzujúce veľmi veľké obavy vhodnými látkami. Pojem „postupne“ má v tejto súvislosti osobitný význam. Používanie už existujúcej látky DEHP v recyklovanom PVC umožňuje vyhnúť sa novým množstvám DEHP. Opatrenie, ktorého cieľom je najmä postupne znížiť výrobu panenského DEHP, by teda nemohlo byť v rozpore s cieľom „postupne“ nahradiť látky vzbudzujúce veľmi veľké obavy.
- 80 Žalobkyňa navyše nepreukázala, aká „vhodná“ látka alebo technológia v zmysle článku 60 ods. 4 a 5 nariadenia č. 1907/2006 v spojení s odôvodnením 73 tohto nariadenia by mohla nahradiť DEHP v PVC, ktoré sa používa pri použitíach uvedených v bode 9 vyššie.
- 81 V treťom rade nemôže uspieť tvrdenie žalobkyne, že odôvodnenie Komisie súvisiace s funkciou, ako je tá, ktorú táto inštitúcia skúmala v rozhodnutí o žiadosti o vnútorné preskúmanie, by malo za následok, že každé použitie látky vzbudzujúcej veľké obavy prítomnej v opätovne získanom materiáli by bolo autorizované iba na základe skutočnosti, že sa použil recyklovaný materiál a že za týchto podmienok by sa všetkým žiadostiam o autorizáciu týkajúcim sa použitia recyklovaných materiálov muselo vyhovieť (pozri bod 46 vyššie).
- 82 V tejto súvislosti treba uviesť, že ako to správne uviedla Komisia, takýto výklad pojmu „použitie“ uvedeného v nariadení č. 1907/2006 nevedie k tomu, že všetkým žiadostiam o autorizáciu na používanie recyklovaných materiálov sa musí vyhovieť. Na to, aby sa udelila autorizácia, je totiž ešte potrebné, aby boli splnené všetky podmienky stanovené v článku 60 ods. 2 alebo 4 nariadenia č. 1907/2007.

- 83 V štvrtom rade, pokiaľ ide o tvrdenia žalobkyne týkajúce sa udelenia dotknutej autorizácie v prejednávanej veci na údajné „nakladanie s odpadom“ a údajného nesúladu medzi touto autorizáciou a režimom v právnych predpisoch Únie o odpade (pozri body 37 a 50 vyššie), treba uviesť nasledujúce skutočnosti.
- 84 Po prvé tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého v podstate autorizácia bola udelená na „nakladanie s plastovým odpadom“, čo nie je v súlade s príslušnými právnymi predpismi (pozri bod 37 vyššie), sa musí zamietnuť.
- 85 Je nesporné, že v bodoch 117 a 118 žiadosti o vnútorné preskúmanie žalobkyňa relatívne nepresne poukazuje na údajný rozpor medzi rozhodnutím o autorizácii a právnou úpravou v oblasti odpadu, takže také tvrdenie nemožno považovať za prvýkrát uplatnené v rámci tejto žaloby, a je preto neprípustné.
- 86 Toto tvrdenie je však aj nedôvodné. Treba totiž uviesť, ako to v podstate zdôraznila aj Komisia v bode 1.1. rozhodnutia o žiadosti o vnútorné preskúmanie, že z článku 2 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006 vyplýva, že odpad, tak ako je definovaný v rámcovej smernici o odpadoch, nie je látkou, zmesou alebo výrobkom v zmysle tohto nariadenia. Ako v podstate ďalej vyplýva z toho istého bodu uvedeného rozhodnutia, ak sa zmes z PVC s obsahom DEHP používa bez toho, aby stratila vlastnosti odpadu, autorizácia dotknutá v prejednávanej veci sa na túto zmes neuplatňuje. Z tohto dôvodu neexistuje žiadny rozpor medzi rozhodnutím o autorizácii a právnymi predpismi v oblasti odpadu.
- 87 Po druhé, pokiaľ sa žalobkyňa odvoláva na status „koniec odpadu“ (pozri bod 50 vyššie), treba naopak konštatovať, že táto výhrada nebola predložená ani konkrétne, ani dostatočne jasným spôsobom v žiadosti o vnútorné preskúmanie. Toto tvrdenie teda bolo predložené až v štádiu žaloby. Preto ho vzhľadom na úvahy uvedené v bodoch 55 až 58 vyššie treba zamietnuť ako neprípustné.
- 88 V každom prípade, pokiaľ ide o vec samu, ako to správne tvrdí Komisia, obavy žalobkyne v súvislosti s tým, že údajne, ak neexistujú kritériá odvodené z práva alebo praxe na úrovni EÚ umožňujúce preukázať status „koniec odpadu“, udelenie autorizácie na „odpad“ by zabránilo tomu, aby recyklované mäkké PVC s obsahom DEHP prestalo „byť odpadom“, nie sú dôvodné.
- 89 V tejto súvislosti okrem toho, že toto tvrdenie je veľmi špekulatívne, keďže vychádza zo scenárov, pri ktorých nie je isté, či už nastali alebo či by vôbec mohli nastať v členských štátoch, treba uviesť, že ako vyplýva z článku 6 ods. 4 rámcovej smernice o odpade, je na členských štátoch, aby rozhodli, či odpad prestal byť odpadom. Toto rozhodnutie sa musí prijať individuálne pre každý prípad na základe judikatúry Únie platnej v danej oblasti. Aj keby sa pri prijímaní takeého rozhodnutia v rámci uplatňovania pojmu „koniec odpadu“ členský štát rozhodol, že sa oprie o rozhodnutie o autorizácii udelené podľa nariadenia č. 1907/2006, akým je aj rozhodnutie dotknuté vo veci samej, táto skutočnosť by nemohla byť dôvodom na zamietnutie rozhodnutia o autorizácii. Rozhodnutie o statuse „koniec odpadu“ sa totiž netýka nariadenia č. 1907/2006, ani rozhodnutia o autorizácii.
- 90 V piatom rade tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého keby bolo zníženie množstva panenských zmäkčovadiel funkciou, ktorá je „v súlade s článkom 62 nariadenia č. 1907/2006“, analýza alternatív Komisie by musela vychádzať z tejto funkcie (pozri bod 47 vyššie), nie je presvedčivé.
- 91 Je nesporné, že otázka, aký výklad treba dať pojmu „použitie“, môže mať vplyv na rozsah analýzy rôznych podmienok stanovených v článku 60 ods. 2 a 4 nariadenia č. 1907/2006. V každom prípade, ako vyplýva z predchádzajúcich úvah, je možné hovoriť o „použití“ aj vtedy, keď tak ako v prejednávanej veci, ide o látku prítomnú v zmesi a vlastností látky majú určitú funkciu v rámci tejto zmesi, v prejednávanej veci ako zmäkčovadlo, ako aj funkciu, ktorá sa prejaví až v okamihu použitia zmesi, tak ako v prejednávanej veci, funkcia súvisiaca s postupným znižovaním výroby panenského DEHP. V tejto súvislosti nie je nesprávne považovať za možné alternatívy aj iné zmesi, ktoré vôbec

neobsahujú látku alebo iné procesy, pri ktorých možno funkciu tejto látky zabezpečiť inými prostriedkami. V každom prípade Komisia nebola povinná overiť, do akej miery presne by autorizované použitie mohlo znížiť prítomnosť látky vzbudzujúcej veľké obavy na trhu.

92 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba prvú časť žalobného dôvodu zamietnuť ako neprípustnú a v každom prípade nedôvodnú.

– O druhej časti založenej na existencii nesprávnych právnych posúdení a nesprávnych posúdení v spojení s nedostatkami v správe o chemickej bezpečnosti

93 Podľa žalobkyne posúdenia Komisie v rozhodnutí o žiadosti o vnútorné preskúmanie týkajúce sa správy o chemickej bezpečnosti predstavujú nesprávne právne posúdenie a zjavne nesprávne posúdenie.

94 V prvom rade žiadosť o autorizáciu podľa nej nie je v súlade s článkom 62 ods. 4 písm. d) nariadenia č. 1907/2006. Nezlučiteľnosť s týmto ustanovením predstavuje pochybenie, ktoré sa týka nielen uplatnenia článku 60 ods. 7 tohto nariadenia v rámci rozhodnutia o autorizácii, ale posúdení Komisie, pokiaľ ide o uplatnenie tohto posledného uvedeného ustanovenia, ako je uvedené v rozhodnutí o žiadosti o vnútorné preskúmanie.

95 V správe o chemickej bezpečnosti priloženej k žiadosti o autorizáciu sa totiž dostatočne nepreskúmali riziká pre zdravie celej kategórie dotknutých osôb, t. j. pracovníkov vystavených látke DEHP. Údaje poskytnuté v žiadosti o autorizáciu týkajúce sa vystavenia pracovníkov zahŕňali len minimálne biologické monitorovanie a meranie vzduchu. Tieto údaje však nie sú dostatočné na riadne vyhodnotenie rizík pre zdravie pracovníkov. Výbor pre hodnotenie rizík a výbor pre sociálno-ekonomickú analýzu údajne poukázali na nedostatočnú povahu správy o chemickej bezpečnosti v tejto súvislosti. Výbor pre hodnotenie rizík konkrétne uviedol, že informácie uvedené v tejto správe majú „obmedzenú informačnú hodnotu“ a predložené hodnotenie vystavenia skupiny pracovníkov nebolo reprezentatívne pre danú žiadosť o autorizáciu. V rozhodnutí o autorizácii Komisia tiež uviedla, že výbor pre sociálno-ekonomickú analýzu „uznal nedostatky hodnotenia vystavenia pracovného miesta, ktoré identifikoval výbor pre hodnotenie rizík a neexistenciu hodnotenia vplyvov na zdravie v sociálno-ekonomickej analýze“.

96 V odpovedi na výhrady, ktoré žalobkyňa predložila v rámci svojej žiadosti o vnútorné preskúmanie, založené na tom, že na jednej strane, žiadosť o autorizáciu neobsahuje správu o chemickej bezpečnosti, v ktorej by sa dostatočne preskúmali riziká pre ľudské zdravie alebo životné prostredie, a na druhej strane, v dôsledku toho je rozhodnutie o autorizácii nesprávne, Komisia sa obmedzila len na to, že v rozhodnutí o žiadosti o vnútorné preskúmanie uviedla, že výbor pre hodnotenie rizík konštatoval nedostatky v hodnotení rizika vyplývajúceho z DEHP bez toho, aby po podrobnej revízie protichodných dôkazov sama prijala odôvodnené stanovisko, pokiaľ ide o zlučiteľnosť správy o chemickej bezpečnosti.

97 Komisia nespomenula ani nekoherentnosť v stanovisku výboru pre hodnotenie rizík, ktorý vyhlásil, že žiadosť o autorizáciu je v súlade s požiadavkami nariadenia č. 1907/2006, ale súčasne uznal, že v poskytnutých informáciách sú nedostatky.

98 Komisia ani zďaleka nenapravila zjavný nedostatok v správe o chemickej bezpečnosti, keď v bode 1.2 rozhodnutia o žiadosti o vnútorné preskúmanie, konštatovala, že „[výbor pre hodnotenie rizík] vo svojom stanovisku síce skutočne usudzoval, že posúdenie vystavenia vykazuje určité nedostatky, ale uviedol, že žiadosť obsahovala potrebné informácie ... a Komisia usudzovala, že žiadosť je v súlade s článkom 62 [nariadenia č. 1907/2006]“.

- 99 Podľa žalobkyne je toto odôvodnenie však nepochybne nesprávne. Podľa žalobkyne sa totiž rozhodnutie o žiadosti o vnútorné preskúmanie opiera o stanovisko výboru pre hodnotenie rizík, ako keby išlo o presvedčivý dôkaz. Samotná skutočnosť, že výbor pre hodnotenie rizík vo svojom stanovisku uviedol, že žiadosť o autorizáciu je v súlade s požiadavkami, pritom Komisiu nezaväzuje. Odôvodnenie tejto inštitúcie, v ktorom sa odvolala len na záver výboru pre hodnotenie rizík týkajúci sa súladu, prípadne zákonnosti, žiadosti o autorizáciu ako na presvedčivý dôkaz, bolo zjavne nedostatočné. A navyše, keďže Komisia použila to isté odôvodnenie vo svojom rozhodnutí o žiadosti o vnútorné preskúmanie, znamená to, že sa opierala o skutočnosť, že podľa rozhodnutia o autorizácii bola žiadosť o autorizáciu v súlade s nariadením č. 1907/2006. Inými slovami, Komisia sa odvolala na rozhodnutie o autorizácii na základe dôkazu o jeho skutočnej zlučiteľnosti. Rozhodnutie o žiadosti o vnútorné preskúmanie teda predpokladá tú skutočnosť – v prejednávanej veci zlučiteľnosť rozhodovacieho postupu v štádiu autorizácie –, ktorú mala Komisia overiť v štádiu vnútorného preskúmania.
- 100 V druhom rade treba poukázať na existenciu „zjavne“ nesprávneho právneho posúdenia pri výklade článku 61 nariadenia č. 1907/2006 týkajúceho sa preskúmania autorizácie v spojení s článkom 60 ods. 7 nariadenia č. 1907/2006. Vo svojom rozhodnutí o žiadosti o vnútorné preskúmanie totiž Komisia uviedla, že zohľadnila záver výboru pre hodnotenie rizík týkajúci sa nedostatkov žiadosti o autorizáciu, jednak stanovením veľmi krátkej lehoty na autorizáciu, ktorá uplynula 21. februára 2019, a jednak stanovením monitorovania pre držiteľov autorizácie. Toto odôvodnenie naznačuje, že nedostatky v žiadosti o autorizáciu, aj keď sú rovnako závažné ako tie, ktoré zistil výbor pre hodnotenie rizík, možno napraviť „stanovením veľmi krátkeho obdobia na preskúmanie“. Podľa názoru žalobkyne pritom článok 60 ods. 7 nariadenia č. 1907/2006 nepriznáva Komisii „opravnú právomoc“, ktorá by mala za následok, že by mohla vyhovieť aj žiadosti, ktorá nespĺňa reštriktívne podmienky, a to stanovením krátkeho obdobia na preskúmanie alebo iným spôsobom. Cieľom preskúmania nie je to, aby podnik dostal možnosť vyriešiť nedostatky existujúce v jeho pôvodnej žiadosti o autorizáciu, ale aby mal možnosť „aktualizovať“ svoju žiadosť o autorizáciu s prihliadnutím na zmeny okolností a okrem iného aj informácie o možných alternatívach.
- 101 A napokon v rámci tejto argumentácie žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na to, že uviedla, že platnosť rozhodnutia o autorizácii vyprší 21. februára 2019, Komisia nesprávne vyložila právne dôsledky poskytnutia krátkeho obdobia na preskúmanie. Článok 61 nariadenia č. 1907/2006 totiž stanovuje, že „autorizácie ... sa považujú za platné, pokiaľ Komisia v súvislosti s preskúmaním nerozhodne o zmene a doplnení alebo odvolaní autorizácie“. Tým, že Komisia sa domnievala, že stanovením veľmi krátkeho obdobia na preskúmanie sa riadne zohľadnia nedostatky v žiadosti o autorizáciu, sa dopustila „zjavne“ nesprávneho právneho posúdenia, v dôsledku ktorého jej záver prišiel o všetku vierohodnosť.
- 102 Komisia nesúhlasí s touto argumentáciou.
- 103 Na úvod treba uviesť, že tvrdenie žalobkyne uvedené v rámci druhej časti prvého žalobného dôvodu sa týkajú existencie nesprávneho právneho posúdenia a zjavne nesprávneho posúdenia, ktoré sa podľa nej vzťahuje na uplatnenie článku 60 ods. 7 nariadenia č. 1907/2006 z dôvodov súvisiacich s výkladom tohto článku spolu s dvoma rôznymi ustanoveniami. Konkrétne sa prvá výhrada tejto časti týka preukázania nesprávneho uplatňovania článku 60 ods. 7 nariadenia č. 1907/2006 v spojení s článkom 62 ods. 4 písm. d) nariadenia č. 1907/2006, zatiaľ čo druhá výhrada tejto časti sa týka výkladu článku 60 ods. 7 nariadenia č. 1907/2006 v spojení s článkom 61 tohto nariadenia.
- 104 Pokiaľ ide o prvú výhradu uvedenú v bode 103 vyššie, treba uviesť, že článok 60 ods. 7 nariadenia č. 1907/2006 má za cieľ umožniť Komisii overiť, či žiadosť o autorizáciu je v súlade s požiadavkami článku 62 tohto nariadenia z formálneho hľadiska. Konkrétne má Komisia overiť, či sú skutočnosti uvedené v článku 62 ods. 4 písm. a) až f) nariadenia č. 1907/2006 skutočne obsiahnuté v žiadosti o autorizáciu alebo nie. Je pravda, že podklady, ktoré predkladajú žiadatelia o autorizáciu, aby vyhovelí článku 62 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006, musia byť overiteľné. Okrem iného správa o chemickej

bezpečnosti sa musí vypracovať v súlade s modalitami uvedenými v prílohe I k tomuto nariadeniu. Článok 60 ods. 7 nariadenia č. 1907/2006 však ukladá Komisii formálnu a procesnú povinnosť, a nie povinnosť preskúmať dôvodnosť skutočností uvedených v článku 62 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006.

- 105 Rovnako aj článok 62 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006 pre ňu stanovuje informácie, ktoré žiadateľ o autorizáciu musí predložiť v momente predloženia svojej žiadosti. Podľa tohto ustanovenia sa k žiadosťiam o autorizáciu, ktoré sa okrem iného ako vyplýva z článku 62 ods. 1 tohto nariadenia, predkladajú ECHA, príkladá aj správa o chemickej bezpečnosti a analýza alternatív. Článok 62 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006 má tiež formálnu a procesnú povahu.
- 106 Na druhej strane ani článok 60 ods. 7 nariadenia č. 1907/2006 ani článok 62 toho istého nariadenia sa netýka hmotnoprávných podmienok pre udelenie autorizácie alebo povinností, ktoré má Komisia v rámci posúdenia skutkových okolností a dôkazov, ktoré umožňujú vydanie autorizácie. Konkrétne nie na základe týchto ustanovení je Komisia povinná preskúmať, či správa o chemickej bezpečnosti chemickej látky vyvodzuje správne závery, pokiaľ ide o vlastnosti chemickej látky alebo či sa výbor pre hodnotenie rizík dopustil nesprávneho posúdenia pri preskúmaní tejto správy v rámci prípravy stanoviska uvedeného v článku 60 ods. 4 a článku 64 ods. 4 písm. a) nariadenia č. 1907/2006.
- 107 Tieto požiadavky v skutočnosti ukladá Komisii článok 60 ods. 2, 4 a 5 nariadenia č. 1907/2006.
- 108 Účastníci konania boli na pojednávaní vypočutí v súvislosti s posúdeniami Všeobecného súdu týkajúcimi sa bodov 104 až 107 vyššie. V odpovedi na otázky Všeobecného súdu žalobkyňa uviedla, že „v rámci štruktúry [nariadenia č. 1907/2006]“ nepochybne existuje jednak etapa, v ktorej Komisia preskúmava súlad žiadosti o autorizáciu so stanovenými požiadavkami, a jednak etapa vecného preskúmania podmienok udelenia autorizácie. Prvá fáza sa však nemôže obmedziť len na formálne odškrtnutie políčok, pretože existujú skutočné požiadavky, pokiaľ ide o podstatu dokumentov, ktoré sú potrebné, napríklad požiadavky vyplývajúce z prílohy I k nariadeniu č. 1907/2006. V nej sa napríklad uvádza, čo má obsahovať správa o chemickej bezpečnosti.
- 109 Toto tvrdenie však treba zamietnuť ako nedôvodné. V prílohe I nariadenia č. 1907/2006 sa uvádzajú skutočnosti, ktoré musia nevyhnutne obsahovať určité dokumenty, ktoré predkladá žiadateľ o autorizáciu, ako napríklad správa o chemickej bezpečnosti. Ale napriek tomu, že sa tam stanovuje požiadavka, aby žiadateľ o autorizáciu vo svojej žiadosti uviedol odkaz na niektoré konkrétne skutočnosti a s nimi súvisiace dokumenty, táto príloha vo svojom znení nevyžaduje, aby Komisia v rámci preskúmania, ktoré je povinná uskutočniť na základe článku 60 ods. 7 nariadenia č. 1907/2006 v spojení s článkom 62 tohto nariadenia, preskúmala tieto skutočnosti z vecného hľadiska.
- 110 Žalobkyňa napokon zdôraznila na pojednávaní, že v podstate podľa jej názoru žiadosť o autorizáciu každopádne obsahuje nedostatky, ktoré nielen porušujú požiadavky hodnotenia, ktoré má Komisia vykonať podľa článku 60 ods. 2 až 5 nariadenia č. 1907/2006, ale aj požiadavky na posúdenie súladu žiadosti podľa článku 62 tohto nariadenia. Žalobkyňa tak, zdá sa, pripúšťa, že článok 62 ods. 4 tohto nariadenia stanovuje formálne podmienky udelenia autorizácie.
- 111 Toto tvrdenie však treba zamietnuť ako nedôvodné. Na jednej strane totiž žalobkyňa zrejme vychádza z predpokladu, že sa musí najskôr posúdiť, či žiadosť o autorizáciu, ktorá obsahuje všetky skutočnosti uvedené v článku 62 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006 a v prílohe I k nariadeniu, má nedostatky týkajúce sa vecnej stránky žiadosti, a to také závažné, že možno dospieť k záveru, že táto žiadosť nie je v súlade s nariadením č. 1907/2006 už z formálneho hľadiska. Takéto predbežné posúdenie však v nariadení č. 1907/2006 nie je stanovené. Na druhej strane, v prípade, že žalobkyňa nevychádzala z tohto predpokladu, ale skôr z predpokladu, že ide o preskúmanie stanovené v článku 62 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006, treba konštatovať, že neuvádza, aké by mohlo byť objektívne kritérium, ktoré by umožnilo určiť presne alebo prinajmenšom relevantným a presvedčivým spôsobom, hranicu nedostatkov žiadosti o autorizáciu, ktorá by už mohla znamenať porušenie formálnych podmienok stanovených v tomto ustanovení.

- 112 V prejednávanej veci je nesporné, že žiadosť o autorizáciu bola predložená spolu so všetkými dokumentmi uvedenými v článku 62 nariadenia č. 1907/2006 a že formálna podmienka uvedená v článku 60 ods. 7 nariadenia č. 1907/2006 na predloženie správy o chemickej bezpečnosti bola splnená. Takisto bola v prejednávanej veci splnená podmienka, podľa ktorej musia byť dokumenty uvedené v článku 62 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006 overiteľné. Ani výbory ECHA, ani Komisia totiž netvrdili, že dokumenty predložené žiadateľkami o autorizáciu nebolo možné overiť. Žalobkyňa tiež konkrétne nepodložila svoje tvrdenia, že dokumenty, ktoré boli priložené k žiadosti o autorizáciu, nebolo možné overiť. Okrem toho je medzi účastníkmi konania nesporné, že pokiaľ ide o správu o chemickej bezpečnosti, žiadateľky o autorizáciu vyhovelí požiadavkám prílohy I k nariadeniu č. 1907/2006. Žiadny z účastníkov netvrdil, že táto správa nebola v súlade s požiadavkami prílohy I k nariadeniu č. 1907/2006. Žalobkyňa nepredložila ani dôkazy vo svojej žiadosti o vnútorné preskúmanie, ktoré by umožnili dospieť k inému záveru v tejto súvislosti.
- 113 Za týchto okolností treba konštatovať, že tvrdenia žalobkyne týkajúce sa údajnej existencie nedostatkov v stanovisku výboru pre hodnotenie rizík a ich vplyvu na udelenie autorizácie v prejednávanej veci, na jednej strane, a skutočnosť, že Komisia nenapravila tieto nedostatky, ale obmedzila sa iba na odvolanie sa na stanovisko uvedeného výboru a rozhodnutie o autorizácii na základe presvedčivých dôkazov, na druhej strane, nemajú vplyv na právomoc rozhodnúť o otázke, či si Komisia nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 60 ods. 7 nariadenia č. 1907/2006 v spojení s článkom 62 tohto nariadenia. Tieto argumenty sa totiž týkajú otázky, ktorá smeruje k posúdeniu zložitého skutkového stavu, ktorý bol základom pri príprave stanoviska výboru pre hodnotenie rizík, ako aj právomoci Komisie posúdiť tieto zložité skutkové okolnosti, a teda aj vecnej zákonnosti rozhodnutia o autorizácii.
- 114 V rozsahu, v akom žalobkyňa spochybňuje formálnu zákonnosť rozhodnutia o autorizácii, keď uvádza tvrdenia, ktoré sa týkajú hmotnoprávných podmienok jeho prijatia, treba konštatovať v rámci prvého predbežného záveru, že tieto tvrdenia sú neúčinné.
- 115 Pokiaľ ide o druhú výhradu predloženú v rámci druhej časti prvého žalobného dôvodu (pozri bod 103 vyššie), treba uviesť, že článok 60 ods. 7 nariadenia č. 1907/2006 neodkazuje na článok 61 tohto nariadenia a nemá s ním žiadnu súvislosť.
- 116 Treba preto konštatovať v rámci druhého predbežného záveru, že tvrdenie žalobkyne založené na kombinácii týchto dvoch ustanovení, ktorého cieľom bolo preukázať porušenie článku 60 ods. 7 nariadenia č. 1907/2006, je tiež neúčinné.
- 117 Navyše, tvrdenie spojené so stanovením krátko obdobia preskúmania a cieľom „preskúmania“ podľa článku 61 nariadenia č. 1907/2006 (pozri bod 100 vyššie), sa zdá byť skôr predložené s cieľom dokázať existenciu nedostatku vecnej zákonnosti rozhodnutia o autorizácii. Tak je to aj v prípade tvrdenia žalobkyne týkajúceho sa údajnej neexistencie „opravnej právomoci“ Komisie na nápravu obsahu žiadosti o autorizáciu prostredníctvom uloženia určitého krátko obdobia preskúmania. Ako sa už pritom uviedlo v bodoch 104 a 106 vyššie, článok 60 ods. 7 nariadenia č. 1907/2006 sa netýka vecnej zákonnosti rozhodnutia o autorizácii.
- 118 V rámci tretieho predbežného záveru teda treba konštatovať, že tvrdenie založené na stanovení „krátko obdobia preskúmania“, ktoré je v rozpore s cieľom „preskúmania“ podľa článku 61 nariadenia č. 1907/2006, nie je relevantné pre vyriešenie otázky, či Komisia porušila formálne požiadavky v článku 60 ods. 7 tohto nariadenia alebo nie. Aj toto tvrdenie je preto neúčinné.
- 119 Tri predbežné závery uvedené v bodoch 114, 116 a 118 vyššie by v zásade mali stačiť na zamietnutie druhej časti prvého žalobného dôvodu.

- 120 Vynára sa však otázka, či tvrdenia žalobkyne uvedené v bodoch 94 až 101, 113 a 117 vyššie môžu slúžiť ako základ na podporu výhrad založených na porušení iných ustanovení ako článku 60 ods. 7 nariadenia č. 1907/2006, konkrétne článku 60 ods. 4 tohto nariadenia a článku 60 ods. 8 a 9 toho istého nariadenia v spojení s článkom 61 ods. 1 prvej vety tohto nariadenia.
- 121 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že autorizáciu podľa nariadenia č. 1907/2006 možno udeliť v rámci tzv. postupu „primeranej kontroly“, ako sa uvádza v článku 60 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006 alebo alternatívne, v rámci postupu nazvaného „sociálno-ekonomický“, ako sa uvádza v článku 60 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006. Postup tzv. „primeranej kontroly“ sa líši od postupu „sociálno-ekonomického“ v tom zmysle, že tento druhý uvedený postup sa uplatní len v prípade, že sa nepreukázalo, že riziko pre zdravie ľudí alebo životné prostredie z používania látky, ktoré vyplýva z jej vnútorných vlastností, ako je uvedené v prílohe XIV nariadenia č. 1907/2006, je primerane kontrolované v súlade s článkom 60 ods. 2 tohto nariadenia.
- 122 Ďalej treba uviesť, že vzhľadom na právo na účinný prostriedok nápravy, ako sa uvádza v článku 47 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie, ak žalobca predložil skutočnosti a tvrdenia s cieľom preukázať porušenie ustanovenia práva, ktoré nie je relevantné, ale tieto skutočnosti a tvrdenia môžu zdôvodniť porušenie iného ustanovenia, nič nebráni Všeobecnému súdu zaradiť tieto skutočnosti a tvrdenia do relevantného právneho kontextu. Inými slovami, nič nebráni Všeobecnému súdu, aby považoval tieto skutkové okolnosti a tvrdenia za také, ktoré sa vzťahujú na relevantné ustanovenie. Nevyžaduje sa totiž, aby sa účastník konania výslovne odvolával na ustanovenia, podľa ktorých je oprávnený podať svoju žalobu alebo, všeobecnejšie, na ktorých sa zakladajú žalobné dôvody, ktorých sa dovoľáva [pozri rozsudok z 13. júna 2012, XXXLutz Marken/ÚHVT – Meyer Manufacturing (CIRCON), T-542/10, neuvverejnený, EU:T:2012:294, bod 21 a citovanú judikatúru].
- 123 V kontexte žaloby proti rozhodnutiu, akým je rozhodnutie o žiadosti o vnútorné preskúmanie podľa článku 10 nariadenia č. 1367/2006, však výklad s cieľom zaradiť určité skutkové okolnosti a tvrdenia žalobcu do relevantného právneho kontextu možno prijať, len pokiaľ sa nenarušia obmedzenia Všeobecného súdu uložené týmto článkom 10, tak ako sú opísané v bodoch 55 až 58 vyššie.
- 124 Takýto výklad možno vykonať len v tom prípade, ak žalobca s takým postupom aspoň implicitne súhlasí.
- 125 V prejednávanej veci počas pojednávania boli účastníci konania vypočutí Všeobecným súdom, pokiaľ ide o neúčinnosť tvrdení žalobkyne uvedených v bodoch 94 až 101, 113 a 117 vyššie. Všeobecný súd konkrétne položil žalobkyni otázku, akého ďalšieho dôvodu v žalobe by sa tieto tvrdenia mohli týkať.
- 126 V odpovedi na túto otázku žalobkyňa pripomenula, že v rámci druhého a tretieho žalobného dôvodu tvrdila, že existujú zjavne nesprávne posúdenia, čo by znamenalo porušenie hmotného práva, a to najmä článku 60 ods. 4 a 5 nariadenia č. 1907/2006. Navyše žalobkyňa v podstate uviedla, že v prípade, ak tvrdenia uvedené v rámci druhej časti prvého žalobného dôvodu neprináležia do rámca tejto časti, tieto tvrdenia by sa mali brať do úvahy v rámci druhého a tretieho žalobného dôvodu.
- 127 Za týchto okolností možno ako výhradu založenú na porušení článku 60 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006 vykladať tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého v podstate, po prvé Komisia v rozhodnutí o žiadosti o vnútorné preskúmanie opomenula prijať po podrobnom preskúmaní protichodných dôkazov odôvodnené stanovisko k súladu správy o chemickej bezpečnosti, v ktorej výbor pre hodnotenie rizík považoval údaje za nedostatočné, pokiaľ ide o vystavenie pracovníkov DEHP (pozri body 94 až 97 vyššie), a po druhé sa Komisia v tomto rozhodnutí obmedzila namiesto presvedčivého dôkazu len na to, že uviedla, že tento výbor konštatoval „nedostatky“ v hodnotení rizík vyplývajúcich z DEHP (pozri body 98 a 99 vyššie).

- 128 Podobne možno vykladať ako výhradu založenú na porušení článku 60 ods. 8 a 9 nariadenia č. 1907/2006 v spojení s článkom 61 ods. 1 prvou vetou tohto nariadenia, tvrdenie týkajúce sa „krátkeho obdobia preskúmania“ (pozri body 100 a 101 vyššie).
- 129 V prvom rade tvrdenia žalobkyne uvedené v bodoch 94 až 99 vyššie sa však musia zamietnuť aj po ich výklade v tom zmysle, že sa vlastne týkajú článku 60 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006.
- 130 Ak totiž posúdenie rizika používania látky pre ľudské zdravie alebo životné prostredie obsiahnuté v správe o chemickej bezpečnosti obsahuje nejasnosti alebo nedostatky, možno prijať záver, že sa nepreukázalo, že toto riziko je primerane kontrolované. V takomto prípade sa autorizácia nemôže udeliť v rámci „postupu primeranej kontroly“ v zmysle článku 60 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006.
- 131 Naopak, táto okolnosť môže byť príležitosťou položiť si otázku, či sa na základe skutkových okolností a dôkazov, ktoré má Komisia k dispozícii, môže autorizácia udeliť na základe článku 60 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006 v rámci tzv. „sociálno-ekonomického“ postupu.
- 132 V prejednávanej veci tým, že v podstate tvrdí, že Komisia v rozhodnutí o žiadosti o vnútorné preskúmanie opomenula prijať po podrobnom preskúmaní protichodných dôkazov odôvodnené stanovisko k súladu správy o chemickej bezpečnosti s ustanoveniami nariadenia č. 1907/2006 (pozri body 94 až 97 vyššie), žalobkyňa spochybňuje skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na uplatňovanie článku 60 ods. 2 uvedeného nariadenia, a nie na uplatňovanie článku 60 ods. 4 toho istého nariadenia.
- 133 Tak je to aj v prípade tvrdenia, podľa ktorého sa Komisia obmedzila iba na to, že vo svojich rozhodnutiach uviedla ako presvedčivý dôkaz, že výbor pre hodnotenie rizík zistil nedostatky v hodnotení rizika vyplývajúceho z DEHP (pozri body 98 a 99 vyššie).
- 134 Tvrdenia uvedené v bodoch 94 až 99 vyššie sú neúčinné v rozsahu, v akom sa v podstate zakladajú na predpoklade, že existencia pochybností, pokiaľ ide o kontrolu rizík vyplývajúcich z používania DEHP, predstavuje ako taká prekážku uplatnenia článku 60 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006.
- 135 Okrem toho treba uviesť, že ako uviedla Komisia – bez toho, aby ju v tomto bode spochybnila žalobkyňa podloženými tvrdeniami – správa o chemickej bezpečnosti obsahuje informácie o biologickom monitorovaní uskutočnenom v dvoch členských štátoch a o opatreniach vykonaných vo vzduchu, zodpovedajúcim štúdiám o vplyve na pracovníkov v odvetví PVC, kde sa používa panenské PVC a DEHP, a nie recyklované PVC. Tieto štúdie obsahovali údaje týkajúce sa pracovníkov z dvoch členských štátov týkajúce sa informácií o biologickom monitorovaní, ako aj údaje pochádzajúce z Nemecka, Francúzska, Holandska a Fínska o kontrole znečisťovania ovzdušia. Podniky, ktorých sa týkajú údaje, pôsobia v oblasti formulovania a spracovania PVC. Aj keď sa poskytnuté informácie netýkajú osobitne používania recyklovaného PVC s obsahom DEHP, súvisia s činnosťami, pri ktorých sa používa panenské PVC doplnené o panenské DEHP a ďalším spracovaním tejto látky. Okrem toho žiadateľky o autorizáciu modelovali vystavenia pracovníkov odvolávajúc sa na prenos mäkkého recyklovaného PVC z malých alebo veľkých tašiek, čo predstavuje osobitnú činnosť použitia recyklovaného PVC, ktorá nepatrí medzi opatrenia odvodené zo štúdií súvisiacich s panenským PVC.
- 136 Ako však oprávnene tvrdila Komisia, skutočnosť, že výbor pre hodnotenie rizík dospel k záveru, že existovali neistoty v hodnotení vystavenia pracovníkov a že poskytnuté informácie neboli reprezentatívne pre všetky použitia, na ktoré sa vzťahuje žiadosť o autorizáciu, neznamená, že žiadne informácie týkajúce sa vystavenia pracovníkov neboli predložené a ani nemohli byť prijaté žiadne závery.
- 137 Žalobkyňa nespochybnila toto konštatovanie Komisie podloženými tvrdeniami. Okrem toho, že všeobecne spochybnila správu o chemickej bezpečnosti, nepreukázala, že z tejto správy nemožno vyvodiť žiadny použiteľný záver.

- 138 Keďže nedošlo k spochybneniu, tvrdenie žalobkyne, ktorým Komisii vytýka, že po podrobnom preskúmaní rôznych dôkazov opomenula prijať odôvodnené stanovisko v súvislosti so správou o chemickej bezpečnosti, nie je dostatočné na preukázanie porušenia článku 60 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006. Nemôže preto uspieť. Platí to aj pre ostatné tvrdenia uvedené v bodoch 97 až 99 vyššie.
- 139 V druhom rade tvrdenie týkajúce sa stanovenia „krátkeho obdobia preskúmania“, čo predstavuje podľa žalobkyne pokus Komisie o nápravu nedostatkov v správe o chemickej bezpečnosti (pozri body 100 a 101 vyššie), môže odôvodniť porušenie článku 60 ods. 8 a 9 nariadenia č. 1907/2006 v spojení s článkom 61 ods. 1 prvou vetou toho istého nariadenia. S cieľom overiť jeho dôvodnosť, treba uviesť nasledujúce skutočnosti.
- 140 Podľa článku 60 ods. 8 prvej vety nariadenia č. 1907/2006 autorizácie podliehajú „časovo obmedzenému preskúmaniu bez toho, aby bolo dotknuté akékoľvek rozhodnutie o budúcom období preskúmania“. Podľa článku 60 ods. 9 písm. e) nariadenia č. 1907/2006 autorizácia uvádza „obdobie časovo obmedzeného preskúmania“. Napokon podľa článku 61 ods. 1 prvej vety nariadenia č. 1907/2006, autorizácie udelené v súlade s článkom 60 sa považujú za „platné, pokiaľ Komisia v súvislosti s preskúmaním nerozhodne o zmene a doplnení alebo odvolaní autorizácie, pod podmienkou, že držiteľ autorizácie predloží správu o preskúmaní aspoň 18 mesiacov pred uplynutím časovo obmedzenej lehoty preskúmania“.
- 141 V tejto súvislosti treba v prvom rade zdôrazniť, že ako vyplýva napríklad z anglickej a nemeckej verzie nariadenia č. 1907/2006, ako aj z kontextu týchto ustanovení, pojmy „preskúmanie“ a „revízia“, ktoré sú použité vo francúzskej verzii troch ustanovení uvedených v bode 140, sú synonymá.
- 142 Následne treba zdôrazniť, že v podstate bez ohľadu na ich obsah, podmienky uložené v súlade s článkom 60 ods. 8 a ods. 9 písm. d) a e) nariadenia č. 1907/2006 nemajú, samozrejme, napraviť prípadné nedostatky žiadosti o autorizáciu alebo analýzy alternatív, ktorú predložil žiadateľ o autorizáciu, prípadne možné nedostatky preskúmania podmienok stanovených v článku 60 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006 Komisiou.
- 143 Inými slovami, možnosť pripojiť určité podmienky k autorizácii, ako je stanovené v článku 60 ods. 8 a ods. 9 písm. d) nariadenia č. 1907/2006, nemožno vykladať v tom zmysle, že je prípustné, aby Komisia ponechala otvorenú otázku, či podmienky stanovené v článku 60 nariadenia č. 1907/2006 sú splnené a reagovať na túto situáciu tak, že sa autorizácia pripojí k podmienkam na riešenie prípadných nedostatkov alebo medzier v hodnotení, ktoré jej prislúcha podľa tohto ustanovenia.
- 144 V rámci preskúmania podmienok stanovených v článku 60 nariadenia č. 1907/2006 musí Komisia posúdiť, či všetky relevantné skutočnosti a technické a ekonomické posúdenia s nimi súvisiace umožňujú prijať záver, že podmienky tohto ustanovenia boli skutočne splnené. Ak to tak nie je, Komisia nemá právo udeliť autorizáciu, ani podmienične.
- 145 V prejednávanej veci však na rozdiel od toho, čo v podstate tvrdí žalobkyňa, nie je možné dospieť k záveru, že obdobie preskúmania uvedeného v rozhodnutí o autorizácii slúžilo v rámci „opravnej právomoci“ priznanej Komisii ako prostriedok na odstránenie nedostatkov uvedených v správe o chemickej bezpečnosti predloženej žiadateľkami o autorizáciu.
- 146 V skutočnosti v čase, keď Komisia stanovila obdobie preskúmania, v prejednávanej veci krátke, nebolo potrebné naprávať nedostatky zistené výborom pre hodnotenie rizík.
- 147 Na jednej strane samotný dôsledok neistoty spojenej so správou o chemickej bezpečnosti bol ten, že právny základ rozhodnutia o autorizácii nebol ten, ktorý bol uvedený v článku 60 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006, ale v článku 60 ods. 4 toho istého nariadenia. Nebolo preto potrebné naprávať nedostatky v správe o chemickej bezpečnosti z hľadiska článku 60 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006.

- 148 Na druhej strane treba pripomenúť, že v rámci svojej kvalitatívnej analýzy, ktorá obsahovala nepresnosti zistené výborom pre hodnotenie rizík, výbor pre sociálno-ekonomickú analýzu vo svojom stanovisku uviedol, že autorizácia by sa mohla udeliť v prejednávanej veci, čo znamená, že neistota, pokiaľ ide o správu o chemickej bezpečnosti, bola v konečnom dôsledku odstránená.
- 149 Žalobkyňa sa však nemôže odvolávať iba na nedostatky správy o bezpečnosti, a pritom odôvodnene nespochybní hodnotenia výboru pre sociálno-ekonomickú analýzu.
- 150 Prostredníctvom tvrdení uvedených v rámci druhej časti prvého žalobného dôvodu žalobkyňa nepreukázala, že nedostatky, ktoré sa nachádzajú v správe o chemickej bezpečnosti, mali vplyv na uplatnenie podmienok článku 60 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006, takže nie je dôvod usudzovať, že Komisia sa pokúsila o nápravu situácie stanovením obdobia preskúmania. Nemožno preto prijať žiadne porušenie článku 60 ods. 8 a ods. 9 písm. e) nariadenia č. 1907/2006.
- 151 Vzhľadom na vyššie uvedené treba zamietnuť druhú časť ako nedôvodnú.
- O tretej časti založenej na existencii nesprávnych právnych posúdení a zjavne nesprávnych posúdení, pokiaľ ide o súvislosť s nedostatkami posúdenia vhodných alternatív*
- 152 Podľa žalobkyne sa Komisia dopustila zjavne nesprávneho právneho posúdenia vo svojom výklade pojmu „alternatívy“ stanoveného v článku 62 ods. 4 písm. e) nariadenia č. 1907/2006, a v dôsledku toho aj „zjavne nesprávneho posúdenia zlučiteľnosti žiadosti o autorizáciu z hľadiska článku 60 ods. 7 toho istého nariadenia“. Tieto nesprávne posúdenia zbavili závery, ku ktorým Komisia dospela vo svojom rozhodnutí o žiadosti o vnútorné preskúmanie, „akejkoľvek vierohodnosti“.
- 153 Vzhľadom na znenie odôvodnenia 74 nariadenia č. 1907/2006 a úlohu, ktorú zohráva analýza alternatív, ako aj bežný význam pojmu „alternatíva“, totiž treba usudzovať, že žiadosť o autorizáciu musí obsahovať analýzu látok alebo technológií, ktoré možno použiť namiesto látky vzbudzujúcej veľké obavy „v postupe... alebo použití“, pre ktorý alebo pre ktoré sa autorizácia požaduje. Podľa žalobkyne je analýza alternatív v skutočnosti určená na to, aby sa mohlo preskúmať, či iná látka alebo technológia môže nahradiť látku vzbudzujúcu veľké obavy „v stanovenom postupe“. Okrem toho treba alternatívy ohodnotiť z hľadiska funkcie, pre ktorú sa autorizácia požaduje. Alternatíva sa musí chápať vo vzťahu k funkcii látky „v postupe“ a tiež porovnaním s látkou alebo technológiou, ktoré sú menej nebezpečné.
- 154 V prejednávanej veci je analýza alternatív navrhnutá v žiadosti o autorizáciu údajne nedostatočná. Skutočnosť, že táto žiadosť nespresňuje funkciu DEHP, neuvádza tak ani alternatívy, ktoré by mohli nahradiť túto látku, pokiaľ ide o jej funkciu.
- 155 Je nesporné, že Komisia vo svojom rozhodnutí o žiadosti o vnútorné preskúmanie uviedla, že funkciou DEHP „je zníženie množstva zmäkčovadiel, ktoré treba pridať na výrobu výrobkov z PVC“. Okrem toho Komisia v rozhodnutí o žiadosti o vnútorné preskúmanie údajne vyhlásila, že žiadosť o autorizáciu v skutočnosti obsahuje analýzu alternatív „z hľadiska žiadateľiek o autorizáciu“, najmä riešenie spočívajúce v používaní panenského PVC.
- 156 Návrh používať panenské PVC síce možno považovať za „alternatívu“, ale pri výrobe panenského PVC sa takisto používa látka vzbudzujúca veľmi veľké obavy, čo predstavuje „zjavne“ nesprávne právne posúdenie pri výklade pojmu „alternatíva“.
- 157 V každom prípade žalobkyňa uvádza, že ako uviedla Komisia v rozhodnutí o žiadosti o vnútorné preskúmanie, funkciou DEHP síce je „znížiť množstvo zmäkčovadiel, ktoré treba pridať na výrobu výrobkov z PVC“, a taká funkcia naozaj je zlučiteľná s nariadením č. 1907/2006, táto inštitúcia však mala preskúmať existenciu alternatív umožňujúcich znížiť množstvo DEHP používané pri výrobe

výrobných z PVC. Toto preskúmanie malo zohľadniť oveľa viac riešení na nahradenie DEHP pri výrobe výrobkov z PVC, okrem iného napríklad použitie zmäkčovadiel, ktoré nie sú látkami vzbudzujúcimi veľmi veľké obavy.

- 158 V prejednávanej veci naopak analýza alternatív pripojená k žiadosti o autorizáciu nezodpovedá ani „funkcii“ DEHP, ktorú Komisia prijala vo svojom rozhodnutí o žiadosti o vnútorné preskúmanie. Namiesto riešenia, ktoré by umožnilo „znížiť množstvo zmäkčovadiel, ktoré treba pridať na výrobu výrobkov z PVC“, sa v žiadosti o autorizáciu uvádzajú informácie v súvislosti s tromi ďalšími postupmi recyklácie PVC, konkrétne riešenie spočívajúce v separácii spotrebného odpadu, ktorý obsahuje DEHP v množstve prevyšujúcom určitú koncentráciu (0,3 % hmotnostného) a jeho vylúčenie z recyklácie, riešenie spočívajúce v eliminácii DEHP z PVC odpadu a riešenie spočívajúce v použití iného typu priemyselného odpadu z PVC.
- 159 Komisia nesúhlasí s touto argumentáciou.
- 160 Na úvod treba pripomenúť, že ako bolo uvedené v bodoch 104 až 106 vyššie, článok 60 ods. 7 a článok 62 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006 sa týkajú otázky, či uvedené dokumenty boli predložené na podporu žiadosti o autorizáciu, a teda či sa týkajú formálnych aspektov postupu autorizácie.
- 161 V prejednávanej veci je nesporné, že k žiadosti o autorizáciu boli priložené alternatívy. Vzhľadom na to, že je tiež potrebné, aby doklady, ktoré musia predložiť žiadatelia o autorizáciu, aby vyhovelí článku 62 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006, boli overiteľné, treba zdôrazniť, že žalobkyňa nepreukázala konkrétne podloženým spôsobom, že dokumenty predložené žiadateľkami o autorizáciu neboli v súlade s týmto kritériom (pozri bod 111 vyššie).
- 162 Pri bližšom pohľade sa tvrdenia žalobkyne, ktorých cieľom je poukázať na nedostatky alternatív, týkajú dôvodnosti rozhodnutia o žiadosti o vnútorné preskúmanie. Tieto tvrdenia sú však neúčinné, pokiaľ ide o to, že boli predložené s cieľom preukázať nesprávne právne posúdenie alebo zjavne nesprávne posúdenie, pokiaľ ide o uplatnenie článku 60 ods. 7 a článku 62 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006.
- 163 Je nesporné, že z tých istých dôvodov, aké boli uvedené v bodoch 122 až 124 vyššie, sa tieto tvrdenia môžu vykladať ako tvrdenia uvedené na podporu žalobného dôvodu založeného na porušení článku 60 ods. 4 a 5 nariadenia č. 1907/2006 prostredníctvom nesprávneho posúdenia alternatív zo strany Komisie.
- 164 V rámci tretieho žalobného dôvodu sa totiž žalobkyňa konkrétne odvoláva na porušenie článku 60 ods. 4 a 5 nariadenia č. 1907/2006 tým, že uvádza tvrdenia založené na údajne nesprávnom posúdení alternatív. Táto časť prvého žalobného dôvodu, ako aj tretí žalobný dôvod, sa v podstate týkajú údajného nesprávneho právneho posúdenia, pokiaľ ide o výklad pojmu „alternatívy“. Okrem toho tvrdenia, ktoré žalobkyňa uviedla v rámci tejto časti prvého žalobného dôvodu, a tie, ktoré uviedla v rámci prvej časti tretieho žalobného dôvodu, sa čiastočne prekrývajú.
- 165 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že v prvej časti tretieho žalobného dôvodu žalobkyňa namieta porušenie článku 60 ods. 4 a 5 nariadenia č. 1907/2006, pokiaľ ide o analýzu alternatív z hľadiska oboch nasledujúcich aspektov. Po prvé v rozhodnutí o žiadosti o vnútorné preskúmanie sa Komisia rovnako ako žiadateľky o vnútorné preskúmanie sústredila na nesprávny „referenčný rámec“, konkrétne na to, aby „nahradila odpadové toky, namiesto toho, aby nahradila [látku vzbudzujúcu veľmi veľké obavy] v procese (výroby výrobkov z PVC)“. Po druhé Komisia zopakovala, že funkciou DEHP je zníženie množstva zmäkčovadiel, ktoré treba pridať na výrobu výrobkov z PVC (pozri bod 226 nižšie). Otázky týkajúce sa nesprávneho „referenčného rámca“ a toho, či sa analýza alternatív má sústrediť na látku vzbudzujúcu veľmi veľké obavy „v procese“, ako uvádza žalobkyňa v rámci tejto časti prvého žalobného dôvodu, sa pritom prekrývajú. Rovnako sa prekrývajú aj výhrady týkajúce sa existencie nesprávnych posúdení analýzy alternatív z dôvodu nesprávneho výkladu funkcie DEHP (pozri bod 233 nižšie) a výhrady žalobkyne uvedené v jej argumentácii v bodoch 155 až 158 vyššie.

- 166 Okrem toho sú splnené podmienky, ktoré umožňujú Všeobecnému súdu podať výklad tvrdení, aby im poskytol potrebný účinok (pozri body 122 až 124 vyššie). Predovšetkým treba zdôrazniť, že spresnenia predložené žalobkyňou na pojednávaní, pokiaľ ide o užitočnosť jej argumentov z hľadiska článku 60 ods. 4 a 5 nariadenia č. 1907/2006 – na rozdiel od ich užitočnosti z hľadiska článku 60 ods. 7 a článku 62 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006 – obsahovali aj tvrdenia uvedené na podporu tejto časti prvého žalobného dôvodu. Komisia napokon bola vypočutá aj v tejto súvislosti.
- 167 Za týchto podmienok sa treba zaoberať tvrdeniami uvedenými v bodoch 152 až 158 vyššie ako doplneniami k tvrdeniam uvedeným v rámci tretieho žalobného dôvodu.

– O štvrtej časti založenej na nesprávnom právnom posúdení pri výklade článku 60 ods. 7 a článku 64 ods. 3 nariadenia č. 1907/2006

- 168 Na podporu štvrtej časti prvého žalobného dôvodu žalobkyňa uvádza, že výbor pre hodnotenie rizík agentúry ECHA žiadal od žiadateľiek o autorizáciu ďalšie informácie v čase, keď podľa tohto výboru žiadosť o autorizáciu už bola v súlade s požiadavkami článku 62 nariadenia č. 1907/2006. Týmto konaním sa pritom tento výbor dopustil „zjavne“ nesprávneho právneho posúdenia, konkrétne porušenia postupu stanoveného v článku 64 ods. 3 nariadenia č. 1907/2006. Vzhľadom na to, že Komisia vo svojom rozhodnutí o žiadosti o vnútorné preskúmanie potvrdila tento prístup, je aj toto rozhodnutie dotknuté „zjavne“ nesprávnym právnym posúdením. A napokon Komisia samotná porušila nielen článok 64 ods. 3 nariadenia č. 1907/2006, ale aj článok 60 ods. 7 toho istého nariadenia.
- 169 Podľa názoru žalobkyne, podľa článku 64 ods. 3 nariadenia č. 1907/2006, po tom, čo sa o žiadosti vyhlásilo, že je v súlade s požiadavkami článku 62 nariadenia č. 1907/2006, výbor pre sociálno-ekonomickú analýzu ako jediný môže žiadať o dodatočné informácie, a to len v súvislosti s alternatívami. Naopak, z tohto ustanovenia vyplýva, že výbor pre hodnotenie rizík nemá právomoc žiadať dodatočné informácie v súvislosti so žiadosťou, o ktorej sa už rozhodlo, že je v súlade s požiadavkami článku 62 nariadenia č. 1907/2006.
- 170 Komisia nesúhlasí s touto argumentáciou.
- 171 Na úvod treba uviesť – ako vyplýva aj z článku 64 ods. 3 prvej vety nariadenia č. 1907/2006 –, že žiadosti, ktoré výbor pre hodnotenie rizík a výbor pre sociálno-ekonomickú analýzu môže adresovať žiadateľovi o autorizáciu na základe tohto ustanovenia, sa týkajú otázky, či žiadosť o autorizáciu obsahuje všetky informácie uvedené v článku 62 nariadenia č. 1907/2006, ktoré tieto výbory musia mať na plnenie svojich úloh vypracovania stanovísk uvedených v článku 64 ods. 1 nariadenia č. 1907/2006. Podľa článku 64 ods. 3 druhej vety nariadenia č. 1907/2006 tieto výbory v prípade potreby a po vzájomnej porade spoločne požiadajú žiadateľa o doplňujúce informácie, aby sa žiadosť zosúladiť s požiadavkami článku 62 nariadenia č. 1907/2006. Z prvých dvoch viet článku 64 ods. 3 nariadenia č. 1907/2006 tak vyplýva, že spoločná žiadosť výborov musí byť zameraná na otázku, či žiadosť o autorizáciu je v súlade s článkom 62 nariadenia č. 1907/2006 z formálneho hľadiska, teda či sú k nej priložené všetky dokumenty a informácie uvedené v tomto poslednom uvedenom ustanovení. Okrem toho sa táto spoločná žiadosť výborov môže vzťahovať aj na získanie overiteľných dokumentov od žiadateľa o autorizáciu.
- 172 V rámci právomoci upravenej v článku 64 ods. 3 prvej vete nariadenia č. 1907/2006, výbor pre sociálno-ekonomickú analýzu môže na základe článku 64 ods. 3 tretej vety tohto nariadenia, ak to považuje za potrebné, požadovať od žiadateľa alebo tretích strán, aby v určenej časovej lehote predložili dodatočné informácie o možných alternatívnych látkach alebo technológiách.

- 173 Na rozdiel od žiadosti uvedenej v článku 64 ods. 3 druhej vete č. 1907/2006 žiadosť uvedená v článku 64 ods. 3 tretej vete toho istého nariadenia sa netýka otázky, či informácie uvedené v článku 62 nariadenia č. 1907/2006 tak, ako sú predložené žiadateľom o autorizáciu, sú úplné alebo overiteľné. Žiadosť uvedená v článku 64 ods. 3 tretej vete nariadenia č. 1907/2006 sa teda netýka formálneho hľadiska predmetnej žiadosti o autorizáciu. Jej cieľom je naopak získať dodatočné informácie potrebné na vecné posúdenie výboru pre sociálno-ekonomickú analýzu, pokiaľ ide o dotknutú látku a pokiaľ ide o analýzu alternatív. Takáto žiadosť môže byť potrebná pri vypracovaní stanoviska výboru pre sociálno-ekonomickú analýzu, ktoré obsahuje skutočnosti uvedené v článku 64 ods. 4 písm. b) nariadenia č. 1907/2006. Konkrétne napríklad v prípade, keď má analýza alternatív, ktorú predložil žiadateľ o autorizáciu, nedostatky alebo chyby, ktoré môže on sám odstrániť, žiadosť formulovaná na základe článku 64 ods. 3 tretej vety nariadenia č. 1907/2006 môže zabrániť tomu, aby bol výbor pre sociálno-ekonomickú analýzu nútený v prípade, ak by žiadateľ o autorizáciu predložil pripomienky podľa článku 64 ods. 5 prvého pododseku, čakať, kým ich tento žiadateľ podá v súlade s článkom 64 ods. 5 tretím pododsekom druhou vetou tohto nariadenia.
- 174 V nariadení č. 1907/2006 neexistuje analogické ustanovenie, ktoré by umožnilo výboru pre hodnotenie rizík položiť ďalšie otázky žiadateľovi o autorizáciu s cieľom získať informácie potrebné na vecné posúdenie údajov, ktoré musia byť obsiahnuté v jeho stanovisku, ako je uvedené v článku 64 ods. 1 nariadenia č. 1907/2006.
- 175 Pri vypracúvaní stanoviska výboru pre hodnotenie rizík sa však môže ukázať ako potrebné žiadať od žiadateľa o autorizáciu ďalšie informácie s cieľom odstrániť prípadné nedostatky alebo chyby, ktoré sa nachádzajú v správe o chemickej bezpečnosti týkajúcej sa určitej látky. Výbor pre hodnotenie rizík musí byť schopný adresovať otázky žiadateľovi o autorizáciu, a to s cieľom urýchliť proces vypracovania svojho stanoviska a s cieľom predísť tomu, aby musel čakať, kým žiadateľ o autorizáciu predloží pripomienky podľa článku 64 ods. 5 tretieho odseku nariadenia č. 1907/2006.
- 176 V rámci svojej povinnosti starostlivosti a v záujme riadneho nakladania so spisom, ktorý mu bol predložený, výbor pre hodnotenie rizík môže kedykoľvek informovať žiadateľa o autorizáciu o nedostatkoch uvedených v správe o chemickej bezpečnosti týkajúcej sa látky. Okrem toho môže tento výbor rozhodnúť aj o tom, že žiadateľovi o autorizáciu dá možnosť predložiť všetky potrebné informácie, ktoré mu umožnia doplniť alebo spresniť posúdenia, ktoré bude musieť urobiť pri výkone svojej právomoci hodnotenia rizík príslušnej látky, aj keď táto možnosť nie je výslovne upravená v nariadení č. 1907/2006.
- 177 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy a v rozpore s tým, čo uvádza žalobkyňa vo všetkých svojich tvrdeniach uvedených v bodoch 168 až 169 vyššie, nemožno prijať záver, že výbor pre hodnotenie rizík porušil článok 64 ods. 3 nariadenia č. 1907/2006 tým, že položil ďalšie otázky týkajúce sa vecnej stránky žiadosti o autorizáciu, pričom dospel k záveru, že žiadosť o autorizáciu bola v súlade s požiadavkami stanovenými v článku 62 toho istého nariadenia.
- 178 Komisii preto nemožno vytýkať žiadne nesprávne právne posúdenie pri prijatí rozhodnutia o žiadosti o vnútorné preskúmanie, takže štvrtá časť prvého žalobného dôvodu sa musí zamietnuť. V dôsledku toho sa musí zamietnuť aj prvý žalobný dôvod v celom rozsahu.

O druhom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnych porušeníach týkajúcich sa sociálno-ekonomického hodnotenia podľa článku 60 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006

- 179 Druhý žalobný dôvod žalobkyne má preukázať existenciu zjavne nesprávnych posúdení v sociálno-ekonomickom hodnotení podľa článku 60 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006, o ktoré sa Komisia oprela pri udelení autorizácie a následne pri zamietnutí žiadosti o vnútorné preskúmanie. Tento odvolací dôvod sa skladá z troch častí.

– O prvej časti založenej na nesprávnych právnych posúdeniach a zjavne nesprávnych posúdeniach týkajúcich sa referenčného rámca sociálno-ekonomického hodnotenia

- 180 Žalobkyňa zastáva názor, že rozhodnutie o autorizácii malo ako „referenčný rámec“ použitie DEHP tak, ako ho uviedli žiadateľky o autorizáciu vo svojej žiadosti.
- 181 V prejednávanej veci sa údajné nesprávne právne posúdenie týkajúce sa tohto „referenčného rámca“, t. j. pochybenie, ktoré vyplývalo z výkladu pojmu „použitie“ zo strany žiadateľiek o autorizáciu stanoveného v článku 56 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1907/2006, predložené v rámci prvej časti prvého žalobného dôvodu, týka aj posúdenia Komisiou údajných výhod „použitia“, ktorý je predmetom žiadosti o autorizáciu. Ako vysvetlili v žiadosti o vnútorné preskúmanie, žiaden sociálno-ekonomický prínos nemohol vyplývať z „použitia“ látky vzbudzujúcej veľmi veľké obavy, ktoré neplní žiadnu funkciu. V odpovedi na toto tvrdenie Komisia vo svojom rozhodnutí o žiadosti o vnútorné preskúmanie znovu uviedla, že relevantnou funkciou DEHP „je zníženie množstva zmäkčovadiel, ktoré treba pridať na výrobu výrobkov z mäkkého PVC“. Podľa názoru žalobkyne pritom skutočnosť „znížiť množstvo zmäkčovadiel, ktoré treba pridať na výrobu výrobkov z mäkkého PVC“ nie je „funkciou“ v súlade s požiadavkami nariadenia č. 1907/2006.
- 182 Komisia sa ďalej dopustila nesprávneho právneho posúdenia aj pri svojom výklade pojmu „výhoda“, keď použila „rovnaké skutočnosti“ na opísanie „výhody“ použitia týkajúcej sa článku 56 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1907/2006 a na opísanie sociálno-ekonomického „prínosu“ podľa článku 60 ods. 4 písm. b) nariadenia č. 1907/2006.
- 183 Komisia nesúhlasí s touto argumentáciou.
- 184 Na úvod treba zdôrazniť, že všetky tvrdenia žalobkyne uvedené na podporu prvej časti jej druhého žalobného dôvodu vychádzajú z predpokladu, ktorý žalobkyňa uviedla v rámci prvej časti prvého žalobného dôvodu, podľa ktorého spôsob, akým Komisia vyložila pojem „použitie“ uvedený najmä v článku 3 bode 24, článku 56 ods. 1 písm. a) a článku 60 nariadenia č. 1907/2006, predstavuje nesprávne právne posúdenie.
- 185 Ako však bolo uvedené v bodoch 63 až 91 vyššie, táto inštitúcia sa v tejto súvislosti nedopustila nesprávneho právneho posúdenia.
- 186 Okrem toho, pokiaľ ide o tvrdenie týkajúce sa „rovnakých skutočností“, ktoré Komisia údajne použila na opísanie použitia dotknutého vo veci samej a sociálno-ekonomického prínosu (pozri bod 182 vyššie), treba rozlíšiť nasledujúce skutočnosti.
- 187 Pokiaľ ide o to, že žalobkyňa týmto tvrdením chce zopakovať svoju argumentáciu založenú na predpoklade, podľa ktorého spôsob, akým Komisia vyložila pojem „použitie“, viedol k nesprávne právnemu posúdeniu, aj na pojem „výhoda“, toto tvrdenie sa musí zamietnuť bez toho, aby bolo potrebné poskytnúť definíciu pojmu „výhoda“. Ako však už bolo uvedené v bode 185 vyššie, táto inštitúcia sa v tejto súvislosti nedopustila nesprávneho právneho posúdenia.
- 188 Na druhej strane výhrada týkajúca sa „rovnakých skutočností“, ktoré Komisia údajne použila na opísanie použitia dotknutého vo veci samej a sociálno-ekonomického prínosu (pozri bod 182 vyššie), sa síce musí chápať ako dodatočné tvrdenie, ale treba konštatovať, že žalobkyňa podloženými tvrdeniami neuviedla v čom spočívali tieto „rovnaké skutočnosti“.
- 189 Za týchto podmienok treba prvú časť druhého žalobného dôvodu zamietnuť ako nedôvodnú.

– O druhej časti založenej na zjavne nesprávnom posúdení pri posudzovaní vyváženosti rizík a prínosu

- 190 Podľa žalobkyne je existencia zjavne nesprávneho posúdenia z hľadiska článku 60 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006 týkajúceho sa rozhodnutia o žiadosti o vnútorné preskúmanie preukázaná na základe týchto skutočností.
- 191 Na úvod vzhľadom na skutočnosť, že výbor pre hodnotenie rizík uviedol, že riziko pre zdravie pracovníkov nebolo možné vyčíslieť, výbor pre sociálno-ekonomickú analýzu ani Komisia nemohli mať k dispozícii informácie potrebné na to, aby sa mohli vyjadriť k sociálno-ekonomickému hodnoteniu. Vzhľadom na to, že neexistujú kvantifikované údaje o riziku pre zdravie pracovníkov, nebolo možné správne zvážiť riziká a prínos v súlade s článkom 60 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006. V dôsledku toho je absurdná téza Komisie vyjadrená v rozhodnutí o žiadosti o vnútorné preskúmanie, podľa ktorej po prvé v podstate bolo potrebné postupovať v súlade s prístupom sociálno-ekonomického výboru, ktorý prijal záver „na základe kvalitatívnej analýzy dostupných informácií, že prínos použitia prevážil nad rizikami“ a po druhé, že sociálno-ekonomické hodnotenie bolo v dôsledku toho uspokojivé. Je nesporné, že článok 60 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006 nespresňuje, či musí byť riziko vyčíslené. Podľa bodov 6.1 až 6.5 prílohy I nariadenia č. 1907/2006, správa o chemickej bezpečnosti si však vyžaduje vyčíslenie rizika pre ľudské zdravie, s výnimkou prípadu, keď nie je možné určiť odvodenú hladinu, pri ktorej nedochádza k účinku („Derived No-Effect Level“, ďalej len „DNEL“) a predpokladanú koncentráciu, pri ktorej nedochádza k účinku („Predicted No effect“). V prejednávanej veci sa však v žiadosti o autorizáciu uvádzalo, že DEHP je „jedinou látkou“, to znamená, že bolo možné určiť DNEL a PNEC.
- 192 Podobne žalobkyňa uvádza, že výbor pre hodnotenie rizík nemohol vyčíslieť riziko nie preto, že by sa domnieval, že to nebolo možné vzhľadom na súčasné vedecké poznatky, napr. preto, že nebolo možné určiť DNEL, ale preto, že informácie týkajúce sa situácií vystavenia pracovníkov boli nedostatočné. „Takáto situácia je v rozpore so základnou zásadou autorizácie“, ktorá vyžaduje, aby žiadateľ preukázal, že riziko spojené s používaním látky je primerane kontrolované v súlade s článkom 60 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006 alebo, ak nie je možné preukázať primeranú kontrolu, že žiadateľ o autorizáciu preukáže, že prínos ďalšieho používania látky prevyšuje riziko, ako je to stanovené v článku 60 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006. V každom prípade v prejednávanej veci žiadateľky o autorizáciu neposkytli všetky údaje potrebné na uskutočnenie takého hodnotenia.
- 193 V odpovedi adresovanej Komisii žalobkyňa tvrdila, že tieto tvrdenia vzniesla prvýkrát nie v rámci tejto žaloby, ale v žiadosti o vnútorné preskúmanie. Závery výboru pre hodnotenie rizík a výboru pre sociálno-ekonomickú analýzu, ktoré uvádzali nedostatky, ktoré predstavovala neexistencia úplnej sociálno-ekonomickej analýzy a neexistencia hodnotenia vplyvu na ľudské zdravie, boli totiž výslovne citované v jej žiadosti o vnútorné preskúmanie.
- 194 Komisia nesúhlasí s touto argumentáciou.
- 195 Na úvod treba uviesť, že na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, tvrdenie s cieľom preukázať existenciu zjavne nesprávneho posúdenia, ktorého sa Komisia dopustila pri uplatnení článku 60 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006, v tom, že táto inštitúcia potvrdila v rozhodnutí o žiadosti o vnútorné preskúmanie prístup výboru pre sociálno-ekonomickú analýzu, ktorý prijal záver „na základe kvalitatívnej analýzy dostupných informácií, že prínos použitia prevážil nad rizikami“, nebolo ako také vznesené v žiadosti o vnútorné preskúmanie.
- 196 Tvrdenia uvedené žalobkyňou, pokiaľ ide o prínosy a ich vyváženie rizikami, ktoré DEHP predstavuje pre ľudské zdravie, ako sa uvádzajú v bodoch 93 až 100 žiadosti o vnútorné preskúmanie, sa totiž nepochybne týkali niektorých aspektov týkajúcich sa tejto problematiky. Žalobkyňa tieto skutočnosti zopakovala v bode 99 žiadosti o vnútorné preskúmanie. Podľa tohto bodu „vo všeobecnosti, žiadateľky o autorizáciu neboli schopné preukázať, že sociálno-ekonomické prínosy ďalšieho používania DEHP prevažujú nad rizikami v zmysle článku 60 [ods. 4 nariadenia č. 1907/2006], keďže 1. látka nemala

funkciu, 2. žiadateľky o autorizáciu nesprávne uviedli, že používanie DEHP nepredstavuje riziko a 3. sociálno-ekonomická analýza sa zameriavala hlavne na vplyv, ktorý mohlo mať zamietnutie autorizácie“.

197 Naopak, nikde v žiadosti o vnútorné preskúmanie nie je spomenuté tvrdenie týkajúce sa otázky, aký vplyv mala alebo mohla mať neexistencia vyčíslenia rizika pre zdravie pracovníkov, ako to konštatoval výbor pre hodnotenie rizík vo svojom stanovisku v zmysle článku 60 ods. 4 druhej vety nariadenia č. 1907/2006 v spojení s článkom 64 ods. 1 tohto nariadenia, na vyváženie rizík a sociálno-ekonomických prínosov používania DEHP.

198 V tejto súvislosti a pre úplnosť treba zdôrazniť, že časť rozhodnutia o žiadosti o vnútorné preskúmanie citovaná žalobkyňou na preukázanie toho, že Komisia skutočne posúdila jej tvrdenie týkajúce sa vplyvu neexistencie vyčíslenia rizík pre zdravie pracovníkov o vyváženosti rizika a prínosu, konkrétne časť, v ktorej sa uvádza, že výbor pre sociálno-ekonomickú analýzu dospel k záveru „na základe kvalitatívnej analýzy dostupných informácií, že prínos použitia prevážil nad rizikami“, je neúplná a vytrhnutá z kontextu.

199 V tejto časti rozhodnutia o žiadosti o vnútorné preskúmanie totiž Komisia neodpovedala na tvrdenie týkajúce sa nedostatkov v správe o chemickej bezpečnosti týkajúcej sa DEHP z dôvodu neexistencie vyčíslenia rizík pre zdravie pracovníkov, ktorí sú vystavení tejto látke. Prostredníctvom vety spomenutej v bode 193 vyššie Komisia v skutočnosti odpovedala na tvrdenie žalobkyne vznesené v bodoch 95 a 99 žiadosti o vnútorné preskúmanie, podľa ktorého sociálno-ekonomická analýza predložená žiadateľkami o autorizáciu nepreukázala, že sociálno-ekonomický prínos DEHP prevažuje nad rizikami, ktoré predstavuje táto látka, keďže tato analýza vychádzala z nesprávneho predpokladu, že táto látka nepredstavuje vôbec žiadne riziko.

200 Za týchto podmienok treba konštatovať, že tvrdenie žalobkyne uvedené v bodoch 190 až 192 vyššie nebolo zahrnuté do žiadosti o vnútorné preskúmanie. Z rovnakých dôvodov, ako sú uvedené v bodoch 55 až 58 vyššie, ho preto treba zamietnuť ako neprípustné.

201 Okrem toho a v každom prípade je, pokiaľ ide o vec samu, toto tvrdenie nedôvodné.

202 Žalobkyňa totiž v podstate tvrdí, že vyváženie sociálno-ekonomických prínosov a rizík vyplývajúcich z používania DEHP pre ľudské zdravie, ako ho vykonala Komisia v rozhodnutí o žiadosti o vnútorné preskúmanie, je nedostatočné z dôvodu, že jedna zo skutočností, t. j. riziko vyplývajúce z používania DEHP pre pracovníkov, nemohla byť „vyčíslená“, zatiaľ čo Komisia, ktorá okrem iného neopomenula tento aspekt, zdôrazňuje, že prevzala stanovisko výboru pre sociálno-ekonomickú analýzu, ktorý vykonal kvalitatívnu „analýzu“ v tejto oblasti.

203 Na toto tvrdenie je potrebné odpovedať, že vyváženie sociálno-ekonomických prínosov a rizík vyplývajúcich z používania DEHP pre ľudské zdravie sa nesmie obmedzovať len na zohľadnenie kvantitatívnych prvkov. Okrem toho, ak neexistujú dostatočné dôkazy na „vyčíslenie“ rizika, nič to nemení na tom, že toto riziko možno posúdiť aj pomocou kvalitatívnych prvkov.

204 Z vyššie uvedeného vyplýva, že druhú časť druhého žalobného dôvodu treba zamietnuť ako neprípustnú a v každom prípade nedôvodnú.

– O tretej časti založenej na zjavne nesprávnom posúdení z dôvodu nezohľadnenia informácií v rámci sociálno-ekonomického hodnotenia

205 Podľa žalobkyne tým, že Komisia pri uplatnení článku 60 ods. 4 písm. d) nariadenia č. 1907/2006 nevzala do úvahy informácie týkajúce sa vlastností DEHP ako endokrinného disruptora, sa táto inštitúcia dopustila „zjavne nesprávneho právneho posúdenia a zjavne nesprávneho posúdenia“.

- 206 Výraz „dostupné informácie“ uvedený v tomto ustanovení totiž treba chápať v tom zmysle, že odkazuje na súhrn informácií, ktoré mala Komisia skutočne k dispozícii v okamihu posúdenia žiadosti o autorizáciu. V dôsledku toho, že ECHA identifikovala DEHP v decembri 2014 ako látku vzbudzujúcu veľmi veľké obavy v zmysle článku 57 písm. f) nariadenia č. 1907/2006 z dôvodu jej vlastností endokrinných disruptorov vzbudzujúcich veľmi veľké obavy (pozri bod 7 vyššie), Komisia mala v prejednávanej veci vziať do úvahy informácie týkajúce sa vlastností tejto látky ako endokrinného disruptora z hľadiska článku 60 ods. 4 písm. d) nariadenia č. 1907/2006. V každom prípade v znení tohto ustanovenia sa nespresňuje, že možno preskúmať len informácie, ktoré majú „žiadatelia k dispozícii“.
- 207 Podľa žalobkyne Komisia sa nepochybne snažila odôvodniť takýto prístup tým, že v bode 3.2 rozhodnutia o žiadosti o vnútorné preskúmanie vyhlásila, že „nemôžeme očakávať, že by žiadateľky o autorizáciu mohli vopred identifikovať ďalšie nebezpečné vlastnosti látky DEHP, keď pripravovali žiadosti o autorizáciu v rokoch 2012 – 2013, keďže táto vlastnosť bola identifikovaná až v decembri 2014, teda o 15 mesiacov neskôr“. Znenie článku 60 ods. 4 písm. d) nariadenia č. 1907/2006 však neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by spresňovalo, že možno preskúmať len informácie, ktoré majú žiadatelia k dispozícii. Podľa článku 60 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006 v skutočnosti povinnosť posúdenia Komisie nemožno nijako obmedziť, pokiaľ ide o druh nebezpečenstva pre ľudské zdravie a životné prostredie, ktoré treba preskúmať a nemôže podliehať obmedzeniam, podľa ktorých možno zohľadniť len dôkazy, ktoré žiadatelia získali.
- 208 V prejednávanej veci treba uviesť, že znenie relevantné pre sociálno-ekonomickú analýzu predstavuje článok 62 ods. 5 písm. a) a príloha XVI k nariadeniu č. 1907/2006. Táto príloha sa pritom neobmedzuje na „prínos pre ľudské zdravie a životné prostredie“, v dôsledku zamietnutia žiadosti založeného na základe rizík uvedených v prílohe XIV tohto nariadenia. V dôsledku toho treba prijať záver, že informácie týkajúce sa nebezpečných vlastností, ktoré nie sú uvedené v prílohe XIV nariadenia č. 1907/2006, treba zohľadniť už v štádiu vypracovania sociálno-ekonomickej analýzy podľa článku 60 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006.
- 209 Tvrdenie Komisie uvedené v jej vyjadrení k žalobe, podľa ktorého skutočnosť, že sa od žiadateľov o autorizáciu vyžaduje, aby predložili informácie o riziku spojenom s vlastnosťami vzbudzujúcimi veľmi veľké obavy, ktoré neboli zistené pri podaní žiadosti o autorizáciu, úplne porušuje zásadu právnej istoty, podľa názoru žalobkyne nie je presvedčivé. Toto tvrdenie je totiž v rozpore s ustálenou judikatúrou v oblasti legitímnej dôvery, podľa ktorej hospodárske subjekty nemôžu dôvodne očakávať, že bude zachovaný existujúci stav, ktorý môže byť zmenený v rámci voľnej úvahy inštitúcií Únie. Žiadatelia o autorizáciu teda nemohli dôvodne očakávať, že látky, ktoré používajú alebo vyrábajú, nezbudujú dodatočné „veľmi veľké obavy“ okrem tých, ktoré už odôvodnili ich zápis do zoznamu v prílohe XIV nariadenia č. 1907/2006.
- 210 Komisia nesúhlasí s touto argumentáciou.
- 211 Na úvod treba uviesť, že podľa článku 60 ods. 4 písm. d) nariadenia č. 1907/2006 rozhodnutie o autorizácii prijíma Komisia po zohľadnení „dostupných informácií o rizikách pre zdravie ľudí alebo životné prostredie každej alternatívnej látky alebo technológie“.
- 212 Na rozdiel od toho, čo sa snaží naznačiť žalobkyňa (pozri body 205 a 206 vyššie), článok 60 ods. 4 písm. d) nariadenia č. 1907/2006 sa netýka výslovne ani implicitne vnútorných vlastností dotknutej látky vzbudzujúcej veľmi veľké obavy.
- 213 Rovnaký záver možno vyvodiť nielen zo znenia tohto ustanovenia, ale aj z jeho kontextu. V rámci článku 60 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006 sa totiž vnútorných vlastností látok vzbudzujúcich veľmi veľké obavy týka implicitne prvá veta, ako aj druhá veta písm. a) tohto ustanovenia.

- 214 Preto skutočnosť, že Komisia nevzala do úvahy vnútorné vlastnosti látky DEHP ako endokrinného disruptora môže nanajvýš predstavovať porušenie článku 60 ods. 4 prvej a druhej vety písm. a) nariadenia č. 1907/2006.
- 215 Tento výklad článku 60 ods. 4 písm. d) nariadenia č. 1907/2006 však nemožno prijať.
- 216 Subsidiárne treba ďalej uviesť, že v rámci odpovede na otázku, či sociálno-ekonomické prínosy prevažujú nad rizikami vyplývajúcimi z používania látky [vzbudzujúcej veľmi veľké obavy] pre ľudské zdravie alebo životné prostredie, akými sú riziká výslovne uvedené v článku 60 ods. 4 prvej vete nariadenia č. 1907/2006 a implicitne uvedené v článku 60 ods. 4 druhej vete písm. a) tohto nariadenia, Komisia je povinná z úradnej povinnosti skúmať všetky relevantné informácie, ktoré má k dispozícii v čase prijatia rozhodnutia o autorizácii, pričom hodnotenie rizík nie je obmedzené len na preskúmanie informácií poskytnutých v žiadosti o autorizáciu. Úlohou Komisie počas hodnotenia rizík totiž nie je úloha rozhodcu, ktorého právomoc sa obmedzuje len na riešenie výlučne so zreteľom na informácie a dôkazné prostriedky, ktoré predložil žiadateľ o autorizáciu.
- 217 Je pravda, že zo znenia článku 60 ods. 4 prvej vety nariadenia č. 1907/2006 priamo nevyplýva, že hodnotenie rizika, ktoré má vykonať Komisia, musí spočívať len na informáciách týkajúcich sa vnútorných vlastností skúmanej látky, ako sa uvádza v prílohe XIV nariadenia č. 1907/2006, alebo či v tejto súvislosti je Komisia povinná zohľadniť tiež vlastnosti látky, ktoré nie sú uvedené v tejto prílohe, ale v zozname navrhovaných látok.
- 218 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 60 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006 sa autorizácia udelí, ak je riziko pre zdravie ľudí alebo životné prostredie z používania látky, „ktoré vyplýva z vnútorných vlastností uvedených v prílohe XIV [tohto nariadenia]“, primerane kontrolované v súlade s prílohou I oddielom 6.4 a tak, ako je zdokumentované žiadateľom v správe o chemickej bezpečnosti.
- 219 Jednotne s článkom 60 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006 článok 62 ods. 4 písm. d) nariadenia č. 1907/2006 stanovuje, že žiadosť o autorizáciu musí obsahovať, ak už nebola predložená ako súčasť registrácie, správu o chemickej bezpečnosti v súlade s prílohou I, týkajúcu sa rizík pre zdravie ľudí alebo životné prostredie z používania látky alebo látok, ktoré vyplývajú „z vnútorných vlastností uvedených v prílohe XIV [tohto nariadenia]“.
- 220 Za týchto podmienok treba vo svetle článku 60 ods. 2 a 62 ods. 4 písm. d) nariadenia č. 1907/2006 prijať záver, že iba údaje, ktoré sa týkajú vnútorných vlastností látky, ktoré boli zahrnuté do prílohy XIV nariadenia č. 1907/2006, sú relevantné pre posúdenie rizík, podľa článku 60 ods. 4 prvej vety nariadenia č. 1907/2006.
- 221 Naopak, prípadné informácie o vnútorných vlastnostiach látky, ktoré nie sú zahrnuté do tejto prílohy XIV, by sa nemali zohľadňovať pri hodnotení, a to dokonca ani vtedy, keď tieto vnútorné vlastnosti už boli zaradené do zoznamu navrhovaných látok podľa článku 59 ods. 1 nariadenia č. 1907/2006.
- 222 Zaradenia látky do zoznamu navrhovaných látok a do prílohy XIV nariadenia č. 1907/2006 totiž predstavujú dve rôzne etapy konania o autorizácii stanoveného v nariadení č. 1907/2006, na ktoré sa vzťahujú vlastné pravidlá týkajúce sa cieľov, ktoré sa prekrývajú len sčasti, a čiastočne vykonávajú rôzne hodnotiace kritériá.
- 223 Okrem toho, ako vyplýva z výrazu „možno“ uvedeného v článku 57 nariadenia č. 1907/2006, samotné zahrnutie niektorých vnútorných vlastností látky do zoznamu navrhnutých látok nevyhnutne alebo automaticky nevedie k zahrnutiu týchto vlastností do prílohy XIV nariadenia č. 1907/2006. Ako naopak vyplýva z článku 58 nariadenia č. 1907/2006, v tejto súvislosti treba prijať rozhodnutie, ktoré musí rešpektovať všetky podmienky uvedené v tomto poslednom uvedenom ustanovení. Rozhodnutie o zahrnutí látky do prílohy XIV nariadenia č. 1907/2006 prijíma Komisia na základe odporúčania

ECHA, ktoré zohľadňuje predbežné stanovisko svojho výboru členských štátov a pripomienky, ktoré sa týkajú najmä používania, ktoré by malo byť vyňaté z požiadavky na autorizáciu podľa článku 58 ods. 2 predmetného nariadenia, ktoré predložili dotknuté osoby v rámci verejnej konzultácie stanovenej v článku 58 ods. 4 druhom pododseku predmetného nariadenia (rozsudok z 25. septembra 2015, VECCO a i./Komisia, T-360/13, EU:T:2015:695, bod 30).

- 224 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba tvrdenia žalobkyne uvádzané na podporu tretej časti druhého žalobného dôvodu uvedené v bodoch 205 až 209 vyššie zamietnuť ako nedôvodné. Vzhľadom na to, že tri časti druhého žalobného dôvodu boli zamietnuté, treba zamietnuť druhý žalobný dôvod v celom rozsahu.

O treťom žalobnom dôvode založenom na nesprávnych právnych posúdeniach a zjavne nesprávnych posúdeniach z hľadiska článku 60 ods. 4 a 5 nariadenia č. 1907/2006 týkajúcich sa analýzy alternatív

- 225 Tretí žalobný dôvod žalobkyne sa delí na dve výhrady, ktorými sa snažila preukázať existenciu nesprávnych právnych posúdení a zjavne nesprávnych posúdení týkajúcich sa toho, ako Komisia uplatnila článok 60 ods. 4 a 5 nariadenia č. 1907/2006 v prejednávanej veci, konkrétne vzhľadom na posúdenie Komisie týkajúce sa ekonomickej realizovateľnosti alternatív DEHP pre žiadateľky o autorizáciu.
- 226 V prvom rade analýza predložená žiadateľkami o autorizáciu sa zamerala na nesprávny „referenčný rámec“, t. j. nahradenie odpadových tokov namiesto nahradenia DEHP v priemyselnom procese, a viedla k nesprávnemu výkladu pojmov „použitie“ a „alternatívy“ žiadateľkami o autorizáciu, výkladu, ktorý sa prebral aj do rozhodnutia o autorizácii. V odpovedi na toto tvrdenie vznesené žalobkyňou v žiadosti o vnútorné preskúmanie Komisia v rozhodnutí o žiadosti o vnútorné preskúmanie zopakovala svoje posúdenie funkcie DEHP ako látky, ktorá umožňuje „zníženie množstva zmäkčovadiel, ktoré treba pridať na výrobu výrobkov z PVC“. Tieto nesprávne právne posúdenia sa zopakovali v rozhodnutí o žiadosti o vnútorné preskúmanie aj pokiaľ ide o analýzu alternatív a viedli k tomu, že toto rozhodnutie tiež obsahuje nesprávne právne posúdenie.
- 227 V druhom rade žalobkyňa tvrdí, že rozhodnutie o žiadosti o vnútorné preskúmanie potvrdilo výklad pojmu „analýza“ alternatív, ktorý je v rozpore s článkom 60 ods. 5 nariadenia č. 1907/2006.
- 228 Po prvé žalobkyňa uvádza, že vzhľadom na to, že žiadateľky o autorizáciu poskytli rýchly výpočet dôverných informácií o nákladoch a výbor pre sociálno-ekonomickú analýzu nevedel nájsť adekvátne informácie dostupné verejnosti, tento výbor nemohol overiť „rozsah cien týchto odpadových tokov“. Komisia uviedla túto skutočnosť v rozhodnutí o žiadosti o vnútorné preskúmanie. V tejto súvislosti dodala, že „keďže verejná konzultácia neposkytla protichodné informácie o údajoch predložených žiadateľkami o autorizáciu, výbor pre sociálno-ekonomickú analýzu dospel k záveru, že sú realistické“.
- 229 V dôsledku toho Komisia v podstate usudzovala, že bolo v súlade s právom, keď výbor pre sociálno-ekonomickú analýzu predpokladal spoľahlivosť informácií poskytnutých žiadateľkami o autorizáciu, pokiaľ tieto informácie neboli v priamo rozpore s vyjadreniami tretích osôb. Tento prístup je v rozpore s povinnosťou Komisie posúdiť všetky relevantné aspekty alternatív vrátane ich ekonomickej realizovateľnosti, povinnosťou, ktorá tejto inštitúcii prislúcha na základe článku 60 ods. 4 a článku 60 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1907/2006. V tejto súvislosti ide o zjavne nesprávne posúdenie, pre ktoré neexistuje žiadne vierohodné odôvodnenie. Žalobkyňa totiž tvrdí, že povinnosť posudzovať „všetky dôležité aspekty“ alternatív vrátane ich „ekonomickej realizovateľnosti“ má zmysel iba v prípade, ak by predstavovala skutočnú kontrolu nezávisle overiteľných informácií. Uplatňovať „procesné pravidlo“, ktoré predpokladá ich spoľahlivosť, predstavuje skratku, ktorej cieľom je vyhnúť sa tomuto posúdeniu. V žiadnom prípade teda nepredstavuje ekonomickú analýzu.

- 230 Po druhé podľa žalobkyne prístup, ktorý spočíva v tom, že sa považujú za spoľahlivé informácie, ktoré poskytli žiadatelia, pokiaľ tretie osoby nepredložia dôkazy o opaku, by ohrozil účinnosť konania o autorizácii, pretože by motivoval žiadateľov k tomu, aby utajovali informácie, ktoré by boli v rozpore s ich záujmami. Navyše, vzhľadom na to, že ekonomické informácie môžu podliehať aj obmedzeniam obchodného tajomstva, nie je rozumné spoliehať sa na skutočnosť, že tieto informácie budú dostupné a tretie osoby ich predložia v priebehu konzultačného postupu.
- 231 Po tretie žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa v bode 5.2 rozhodnutia o žiadosti o preskúmanie pokúsila odôvodniť tento prístup, keď vyhlásila, že „požadovať od výboru pre sociálno-ekonomickú analýzu, aby vykonal nezávislé preskúmanie týchto špecifických údajov, by predstavovalo neprímeranú záťaž pre toto konanie“. Tieto dôvody sú však zjavne nesprávne. V prípade, ako je ten v prejednávanej veci, by „zjavným riešením“ bolo jednoducho vyžadovať od žiadateľov o autorizáciu, aby poskytli súbor spoľahlivých a overiteľných dôkazov.
- 232 Komisia nesúhlasí s touto argumentáciou.
- 233 Na úvod treba pripomenúť, ako už bolo uvedené v bode 167 vyššie, že úvahy žalobkyne v rámci tretej časti prvého žalobného dôvodu (pozri body 152 až 158 vyššie), treba považovať za vznesené na podporu tohto žalobného dôvodu a v rámci preskúmania tohto žalobného dôvodu im bude venované miesto. V rozsahu, v akom majú preukázať existenciu nesprávneho právneho posúdenia Komisie pri výklade pojmu „alternatíva“ (pozri body 153 až 156 vyššie), tieto úvahy v podstate predstavujú doplnok k prvej výhrade uvedenej v rámci tohto žalobného dôvodu. Naopak, ostatné argumenty, ktoré žalobkyňa uvádza na podporu tretej časti prvého žalobného dôvodu, majú podporiť existenciu zjavne nesprávnych posúdení (pozri body 157 a 158 vyššie).
- 234 V prvom rade je potrebné odmietnuť ako neprípustný argument žalobkyne, podľa ktorého analýza alternatív navrhnutá v žiadosti o autorizáciu nebola dostatočná, pretože podľa žalobkyne sa v tejto žiadosti nespresnila funkcia DEHP (pozri bod 154 vyššie).
- 235 Táto žaloba sa totiž môže týkať len zákonnosti rozhodnutia o žiadosti o vnútorné preskúmanie, a nie dostatočnej alebo nedostatočnej povahy žiadosti o autorizáciu. Všeobecné smerovanie tretieho žalobného dôvodu by preto malo viesť k preukázaniu existencie prípadných pochybení Komisie, a nie pochybení žiadateľiek o autorizáciu v žiadosti o autorizáciu.
- 236 Naopak, v rozsahu, v akom sa snaží preukázať existenciu pochybení v rozhodnutí o žiadosti o vnútorné preskúmanie, t. j. v prípade, že by bolo potrebné dospieť k záveru, že toto rozhodnutie obsahuje a potvrdzuje informácie obsiahnuté v žiadosti o autorizáciu, tvrdenie uvedené v bode 233 vyššie musí byť zamietnuté ako nedôvodné. Bez ohľadu na to, čo žiadateľky o autorizáciu uviedli alebo neuviedli v žiadosti o autorizáciu, totiž Komisia výslovne identifikovala funkciu DEHP na účely autorizácie dotknutej vo veci samej.
- 237 V druhom rade, pokiaľ ide o úvahy, ktoré uviedla žalobkyňa, aby preukázala, že analýza alternatív musí byť posúdením látok alebo technológií, ktoré môžu nahradiť látku vzbudzujúcu veľmi veľké obavy v „proces“, pre ktorý sa o autorizáciu žiada (pozri bod 165 vyššie), treba konštatovať, že tieto úvahy súvisia s tvrdením predloženým v rámci tohto žalobného dôvodu, podľa ktorého analýza predložená žiadateľkami o autorizáciu sa zamerala na nesprávny „referenčný rámec“, t. j. „nahradenie odpadových tokov namiesto nahradenia DEHP v priemyselnom procese“, čo viedlo k nesprávnemu výkladu pojmov „použitie“ a „alternatívy“ žiadateľkami o autorizáciu v žiadosti o autorizáciu (pozri bod 226 vyššie). Okrem toho tieto úvahy súvisia s tvrdením, že Komisia údajne tvrdila, že DEHP má funkciu, ktorá by bola neprijateľná z hľadiska nariadenia č. 1907/2006, takže v konečnom dôsledku nesprávny výklad pojmu „používanie“ a „alternatívy“ uvedený v žiadosti o autorizáciu, ako aj v rozhodnutí o autorizácii, sa preniesol ako nesprávne právne posúdenie aj do rozhodnutia o žiadosti o vnútorné preskúmanie (pozri bod 226 vyššie).

- 238 Ako však bolo uvedené v rámci posúdenia prvej časti prvého žalobného dôvodu, z dôvodov uvedených v bodoch 63 až 91 vyššie, je možné hovoriť o „použití“ látky, aj keď nie je aktívne zavedená do „priemyselného procesu“. Komisia sa preto nedopustila nesprávneho posúdenia, keď prijala záver, že v prejednávanej veci išlo o „použitie“ dotknutej látky ako látky obsiahnutej „v zmesi“. V tejto súvislosti sa Komisia nedopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď potvrdila, že funkciami DEHP bolo „zníženie množstva zmäkčovadiel, ktoré treba pridať na výrobu výrobkov z mäkkého PVC na báze materiálu z recyklovaného mäkkého PVC“. Komisia sa nedopustila nesprávneho právneho posúdenia ani keď vychádzala z predpokladu uvedeného už v žiadosti o autorizáciu, podľa ktorého DEHP má vo všeobecnosti funkciu zmäkčovadla. Tieto funkcie, ktoré sa aktivujú najneskôr v okamihu, keď sa použije recyklát PVC obsahujúci túto látku (pozri bod 71 vyššie), umožnili prijať záver, že rozhodnutie o autorizácii možno udeliť pre „použitie“ v zmysle článku 3 bodu 24, článku 56 ods. 1 písm. a) a článku 60 nariadenia č. 1907/2006.
- 239 Za týchto podmienok, ako správne tvrdí Komisia, posúdenie alternatív v prejednávanej veci sa mohlo zamerať skôr na zmesi ako na látky v zmesi. Naopak, na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, analýza alternatív by nemala byť posúdením látok alebo technológií, ktoré môžu nahradiť DEHP v „priemyselnom procese“.
- 240 Tvrdenie týkajúce sa analýzy alternatív týkajúcej sa látok alebo technológií, ktoré môžu nahradiť látku vzbudzujúcu veľmi veľké obavy v „priemyselnom procese“, sa musí zamietnuť, rovnako ako výhrady k funkcii DEHP, ktorú Komisia identifikovala.
- 241 V treťom rade treba zamietnuť aj tvrdenie, podľa ktorého by bolo nesprávne usudzovať, že použitie panenského PVC sa môže považovať za „alternatívu“, vzhľadom na to, že pri výrobe panenského PVC sa takisto používa látka vzbudzujúca veľmi veľké obavy (pozri bod 156 vyššie).
- 242 Na jednej strane v podstate vyplýva z rozhodnutia o žiadosti o vnútorné preskúmanie, že podľa Komisie zníženie množstva panenskej látky vzbudzujúcej veľké obavy používanej ako zmäkčovadlo používaním recyklovanej látky vzbudzujúcej veľmi veľké obavy môže predstavovať funkciu v súlade s nariadením č. 1907/2006. Práve vzhľadom na túto funkciu Komisia preskúmala alternatívy. Naopak, na rozdiel od toho, čo sa snaží naznačiť žalobkyňa, Komisia v rozhodnutí o žiadosti o vnútorné preskúmanie ani výslovne ani implicitne neuviedla, že používanie panenského PVC predstavovalo alternatívu ako takú.
- 243 Na druhej strane použitie, ktoré umožňuje znížiť množstvo čistého alebo panenského DEHP, ktoré má byť pridané do zmesi na výrobu nových výrobkov z mäkkého PVC, nie je v rozpore ani s výslovnými cieľmi, ani s požiadavkami nariadenia č. 1907/2006.
- 244 Cieľ uvedený v článku 55 nariadenia č. 1907/2006 tomu totiž neodporuje. Cieľom tohto ustanovenia nie je nahradiť látky vzbudzujúce veľmi veľké obavy vhodnými alternatívnymi látkami alebo technológiami bezpodmienečne, jednostranne a okamžite. Naopak, ako vyplýva zo znenia tohto článku jeho cieľom je látky vzbudzujúce veľmi veľké obavy „postupne“ nahradiť vhodnými alternatívnymi látkami alebo technológiami, „ak sú ekonomicky a technicky uskutočniteľné“. Okrem toho tento cieľ sa opätovne spomína v takmer totožnom znení odôvodnenia 70 nariadenia č. 1907/2006.
- 245 V štvrtom rade, pokiaľ ide o tvrdenia týkajúce sa existencie zjavne nesprávneho posúdenia z dôvodu, že aj keby sa prijala funkcia uvádzaná Komisiou, táto inštitúcia v každom prípade neskúmala existenciu alternatív umožňujúcich znížiť množstvo DEHP pri výrobe výrobkov z PVC, berúc do úvahy veľký počet riešení, ktoré zahŕňajú najmä používanie zmäkčovadiel, ktoré nie sú látkami vzbudzujúcimi veľmi veľké obavy (pozri bod 157 vyššie), treba rozlíšiť nasledujúce skutočnosti.
- 246 Podľa judikatúry na preukázanie zjavného pochybenia inštitúcie pri posúdení komplexného skutkového stavu, ktoré by odôvodnilo zrušenie určitého aktu, musia byť dôkazy, ktoré predložil žalobca, dostačujúce na to, aby sa posúdenie skutkového stavu v tomto akte stalo neprijateľným. Okrem toho preskúmania prijateľnosti Všeobecnému súdu neprináleží, aby svojim posúdením komplexného

skutkového stavu nahradil posúdenie autora tohto rozhodnutia (pozri rozsudok z 9. septembra 2011, Francúzsko/Komisia, T-257/07, EU:T:2011:444, bod 86, a citovanú judikatúru). Žalobný dôvod založený na zjavnom pochybení treba teda zamietnuť, ak napriek dôkazom uvádzaným žalobcom možno spochybňované posúdenie pripustiť ako vždy pravdivé alebo akceptovateľné. Je to tak predovšetkým vtedy, keď sa napadnuté rozhodnutie vyznačuje pochybeniami v posúdení, ktoré sú v súhrne iba menej významné a nemohli byť určujúce pre administratívu (pozri rozsudok z 9. septembra 2011, Francúzsko/Komisia, T-257/07, EU:T:2011:444, bod 87 a citovanú judikatúru).

- 247 V prejednávanej veci treba konštatovať, že žiadateľky o autorizáciu v žiadosti o autorizáciu tvrdili, že alternatívy nie sú k dispozícii. V tejto súvislosti išlo o alternatívy pre transformátory recyklovaného mäkkého PVC na vstupe, akým je použitie panenského PVC s obsahom zmäkčovadiel, ktoré nie sú látkami vzbudzujúcimi veľmi veľké obavy. Hoci tento plán žiadateľky o autorizáciu nepredložili ako alternatívu, výbor pre sociálno-ekonomickú analýzu posúdil toto riešenie ako nevhodné, konkrétne ako ekonomicky nerealizovateľné pre používateľov na vstupe výrobkov žiadateľiek o autorizáciu, alebo aspoň pre niektorých z nich.
- 248 Na rozdiel od toho, čo je povinnosťou žalobkyne, ktorá sa odvoláva na zjavne nesprávne posúdenie podľa pravidiel súdov Únie, ako sú uvedené v bode 246 vyššie, preukázať, žalobkyňa nepredložila žiaden dôkaz, ktorý by zbavil vierohodnosti posúdenie skutkového stavu uvedené v rozhodnutí o žiadosti o vnútorné preskúmanie, pokiaľ ide o nedostupnosť alternatív.
- 249 Na jednej strane žalobkyňa nevysvetľuje, na základe akých skutočností okrem tých, ktoré uviedli žiadateľky o autorizáciu, tretie strany vypočítané počas verejnej konzultácie uvedenej v článku 64 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006 a členské štáty, ktoré sa vyjadrili k výsledku žiadosti o autorizáciu počas rozpráv výboru ustanoveného v článku 133 toho istého nariadenia, Komisia mohla v štádiu prijímania rozhodnutia o žiadosti o vnútorné preskúmanie dospieť k inému výsledku, ako bolo stanovisko výboru pre sociálno-ekonomickú analýzu k alternatívam založeným na zmäkčovadlách, ktoré nie sú látkami vzbudzujúcimi veľmi veľké obavy. Žalobkyňa totiž neuvádza, ktorú inú látku, ktorá nie je látkou vzbudzujúcou veľké obavy, mohla Komisia zohľadniť.
- 250 Na druhej strane a v každom prípade žalobkyňa konkrétne vo svojej žiadosti o vnútorné preskúmanie nespochybnila celkový záver Komisie týkajúci sa nedostupnosti alternatív.
- 251 Navyše treba zdôrazniť, že vyžadovanie toho, ako už bolo spomenuté v bodoch 249 a 250 vyššie, aby žalobkyňa uviedla skutočnosti, ktoré by mohli spochybniť závery Komisie, pokiaľ ide o nedostupnosť alternatív v rámci tejto žaloby alebo v rámci žiadosti o vnútorné preskúmanie, neznamená obrátenie dôkazného bremena tak, aby spočívalo na žiadateľovi o autorizáciu, ako sa uvádza v článku 60 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006 v spojení s odôvodnením 69 tohto nariadenia. Naopak, ide na jednej strane o požiadavky súvisiace s potrebou, aby sa v rámci žaloby o neplatnosť tvrdenia a žalobné dôvody uviedli jasne a takým spôsobom, aby ich Všeobecný súd mohol riadne analyzovať, bez toho, aby musel špekulovať o tom, čo žalobca žiada a aby ich musel nahrádzať svojím posúdením. Na druhej strane ide o požiadavky presnosti, ako vyplývajú z článku 10 nariadenia č. 1367/2006 (pozri body 56 a 57 vyššie).
- 252 Za týchto okolností treba zamietnuť tvrdenie uvedené v bode 244 vyššie ako nedôvodné.
- 253 V piatom rade tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého v podstate Komisia predpokladala spoľahlivosť údajov o cenách, ako uviedli žiadateľky o autorizáciu vo svojej analýze alternatív a schválil výbor pre sociálno-ekonomickú analýzu bez toho, aby sám vykonal nezávislé hodnotenie ich spoľahlivosti, čo v konečnom dôsledku viedlo k výkladu pojmu „analýza“ alternatív, ktorý je v rozpore s článkom 60 ods. 5 nariadenia č. 1907/2006, treba tiež zamietnuť ako nedôvodné.

- 254 V tejto súvislosti treba uviesť po prvé, že na rozdiel od toho, čo navrhuje žalobkyňa, v rámci skúmania economickej realizovateľnosti alternatív navrhnutých žiadateľkami o autorizáciu podľa článku 60 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1907/2006, Komisia „nepredpokladala“ presnosť údajov o cenách, ktoré predložili.
- 255 V reakcii na toto tvrdenie žalobkyne a bez toho, aby sa jej v tomto bode protirečilo, Komisia totiž uviedla v bode 5.2 rozhodnutia o žiadosti o vnútorné preskúmanie, že žiadateľky o autorizáciu poskytli ceny, ktoré neboli verejne dostupné pre post-priemyselný odpad. Výbor pre sociálno-ekonomickú analýzu sám vykonal posúdenie týkajúce sa údajov poskytnutých v žiadosti o autorizáciu, keď sa snažil získať dodatočné informácie verejne dostupné a preskúmal všetky relevantné informácie predložené v rámci verejnej konzultácie podľa článku 64 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006.
- 256 Tento prístup spočívajúci v hľadaní dodatočných informácií svedčí o tom, že výbor pre sociálno-ekonomickú analýzu skutočne vykonal vlastné preskúmanie informácií, ktoré predložili žiadateľky o autorizáciu.
- 257 Keď teda Komisia potvrdila toto preskúmanie výboru pre sociálno-ekonomickú analýzu, nedá sa povedať, že by len predpokladala ich správnosť. Okrem toho je to tak najmä preto, lebo neexistoval dôkaz, ktorý by vyvracal presnosť údajov, ktoré poskytli žiadateľky o autorizáciu, takže Komisia potvrdila posúdenia tohto výboru v súvislosti s cenami post-priemyselného odpadu.
- 258 Po druhé v záujme presnosti treba uviesť, že výhrada žalobkyne týkajúca sa toho, že Komisia „predpokladala“, že ekonomické údaje poskytnuté žiadateľkami o autorizáciu sú správne, sa netýka právneho hľadiska.
- 259 Podľa článku 60 ods. 5 nariadenia č. 1907/2006 totiž Komisia pri posúdení dostupnosti vhodných alternatívnych látok alebo technológií zohľadní všetky dôležité aspekty vrátane technickej a economickej realizovateľnosti alternatív pre žiadateľa podľa článku 60 ods. 5 písm. b). Napriek tomu článok 60 ods. 5 nariadenia č. 1907/2006 nestanovuje osobitnú metódu na vykonanie „posúdenia“ podľa tohto ustanovenia, ktoré by sa mohlo považovať za metódu, ktorá sa z právneho hľadiska vyžaduje a ktorá je, inak povedané, neoddeliteľnou súčasťou právneho pojmu „posúdenie“.
- 260 Naopak, posúdenie dostupnosti vhodných alternatívnych látok alebo technológií stanovené v článku 60 ods. 5 nariadenia č. 1907/2006 zahŕňa postup hodnotenia technických, ekonomických a vedeckých otázok, ako aj zložitých skutkových okolností, ktorý je zameraný na preskúmanie všetkých relevantných aspektov danej oblasti, najmä aspektov uvedených v článku 60 ods. 5 písm. a) a b), a to v závislosti od informácií, ktoré Komisia mohla mať k dispozícii v okamihu, keď prijala svoje rozhodnutie o autorizácii.
- 261 V tejto súvislosti je výhrada žalobkyne, podľa ktorej Komisia „predpokladala“, že niektoré informácie žiadateľiek o autorizáciu sú presné, namierená v skutočnosti na porušenie článku 60 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1907/2006 z hľadiska existencie prípadného (zjavne) nesprávneho posúdenia, a nie na porušenie pojmu „posúdenie“ ako právnej skutočnosti, ako tvrdí žalobkyňa.
- 262 V tejto súvislosti, bez ohľadu na skutočnosť, že Komisia „nepredpokladala“ niektoré skutočnosti v prejednávanej veci, ale potvrdila výsledky preskúmania výboru pre sociálno-ekonomickú analýzu po tom, čo uviedla, že neexistoval dôkaz, ktorý by vyvracal informácie predložené žiadateľkami o autorizáciu (pozri bod 257 vyššie), treba uviesť, že žalobkyňa v prejednávanej veci neuviedla nijaké tvrdenie, ktoré by preukázalo, aké skutkové okolnosti alebo dôkazy výbor pre sociálno-ekonomickú analýzu alebo Komisia mohli zohľadniť na overenie – prípadne vyvrátenie počas tohto overovania – spoľahlivosti údajov uvedených v žiadosti o autorizáciu. Navyše žalobkyňa nespresnila, akou konkrétnou vedeckou, ekonomickou alebo technickou metódou sa mohli odstrániť prípadné pochybnosti o spoľahlivosti informácií predložených žiadateľkami o autorizáciu k cenám post-priemyselného odpadu.

- 263 Okrem toho, ako bolo uvedené v bode 251 vyššie, pokiaľ ide o nedostupnosť alternatív, treba zdôrazniť, že požiadavka, aby žalobkyňa uviedla skutočnosti, ktoré by mohli spochybniť závery Komisie týkajúce sa spoľahlivosti údajov uvedených v žiadosti o autorizáciu, neznamená prevrátenie dôkazného bremena tak, aby spočívalo na žiadateľovi o autorizáciu, ako sa uvádza v článku 60 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006 v spojení s odôvodnením 69 tohto nariadenia. Ide naopak o požiadavky súvisiace s judikatúrou uvedenou v bode 246 vyššie.
- 264 Za týchto okolností vytýkanie Komisii, že „predpokladala“ presnosť údajov, ktoré žiadateľky o autorizáciu uviedli v žiadosti o autorizáciu a následne ich schválil výbor pre sociálno-ekonomickú analýzu pri vypracovaní svojho stanoviska uvedeného v článku 64 ods. 4 písm. b) nariadenia č. 1907/2006, nie je dostatočná na preukázanie existencie zjavne nesprávneho posúdenia.
- 265 Žiadne z tvrdení žalobkyne nemôže spochybniť tento záver.
- 266 Po prvé treba zamietnuť tvrdenie, podľa ktorého prístup, ktorý spočíva v tom, že sa považujú za spoľahlivé informácie, ktoré poskytli žiadateľky o autorizáciu, pokiaľ tretie osoby nepredložia dôkazy o opaku, by ohrozil účinnosť konania o autorizácii, pretože by motivoval žiadateľov k tomu, aby utajovali informácie, ktoré by boli v rozpore s ich záujmami. To isté platí aj pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého vzhľadom na to, že ekonomické informácie môžu podliehať aj obmedzeniam obchodného tajomstva, nie je rozumné spoliehať sa na skutočnosť, že tieto informácie budú dostupné a tretie osoby ich predložia v priebehu konzultačného postupu (pozri bod 230 vyššie).
- 267 V tejto súvislosti treba uviesť, že je nesporné, že existuje záujem na tom, aby žiadatelia o autorizáciu neutajovali relevantné informácie v rámci konania o autorizácii, k čomu by mohli byť motivovaní, keby tieto informácie boli v rozpore s ich záujmami.
- 268 Znovu však treba uviesť, že žalobkyňa neuvádza metódu, ktorá by mohla byť lepšia v súvislosti so zmiernením rizika, že žiadateľ o autorizáciu tají relevantné informácie, ktoré sú známe len jemu. Na jednej strane ani Komisia, ani výbory ECHA uvedené v článku 64 ods. 1 nariadenia č. 1907/2006 nemajú podobné právomoci ako orgán hospodárskej súťaže, prípadne ministerstvo, členského štátu, ktoré by im umožnili overiť správnosť skutočností prostredníctvom donucovacích opatrení, akými sú prehliadky a zhabanie. Na druhej strane riešenie, ktoré žalobkyňa opisuje ako „zjavné“, a podľa ktorého by sa jednoducho malo „vyžadovať od žiadateľov o autorizáciu, aby poskytli celý súbor spoľahlivých a overiteľných dôkazov“ (pozri bod 231 vyššie), nie je také ani zďaleka. Problém existencie dôverných informácií, ktoré sú známe iba žiadateľovi, vzniká totiž vždy, keď ho treba požiadať o doplnenie alebo objasnenie informácií, ktoré má k dispozícii len on sám.
- 269 Po druhé treba zamietnuť kritiku žalobkyne namierenú voči tvrdeniu Komisie uvedenému v bode 5.2 rozhodnutia o žiadosti o vnútorné preskúmanie, podľa ktorého „požadovať od výboru pre sociálno-ekonomickú analýzu, aby vykonal nezávislý prieskum týchto špecifických údajov, by predstavovalo neprimeranú záťaž pre celé konanie“ (pozri bod 231 vyššie).
- 270 Odhliadnuc od problematiky „neprimeranej záťaže pre konanie“, na ktorú Komisia odkazuje, totiž žalobkyňa nepreukázala, čo viac mohol výbor pre sociálno-ekonomickú analýzu urobiť v záujme odstránenia obáv žalobkyne.
- 271 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba zamietnuť tretí žalobný dôvod ako nedôvodný.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na nesprávnych právnych posúdeniach a zjavne nesprávnych posúdeniach z dôvodu nedodržania zásady predchádzania škodám a prevencie v rámci konania o autorizácii

- 272 Svojím žalobným dôvodom žalobkyňa tvrdí, že došlo k porušeniu zásady predchádzania škodám a prevencie stanovenej v článku 191 ods. 2 ZFEÚ.
- 273 Po prvé podľa žalobkyne správne uplatnenie zásady predchádzania škodám a prevencie vyžaduje, aby dôkazné bremeno na preukázanie toho, či by látka mala byť povolená, spočíva na žiadateľovi o autorizáciu. V prípade, že existuje neistota v súvislosti s rizikom pre ľudské zdravie alebo životné prostredie aj po tom, čo žiadateľ predložil svoje dôkazy, Komisia má prijať záver, že, dôkazné bremeno sa neuneslo a použitie látky nemôže získať autorizáciu.
- 274 V prejednávanej veci výbor pre hodnotenie rizík dospel k záveru, že „nie je možné vyčíslíť riziko“ pre zdravie pracovníkov. A zároveň sa v rozhodovacom procese nevzali do úvahy vlastnosti endokrinného disruptora DEHP. Komisia teda nedodržala zásadu predchádzania škodám a prevencie, keď aj napriek tomu rozhodla udeliť autorizáciu pre použitie DEHP. Toto pochybenie sa prenieslo aj na dôvodnosť rozhodnutia o žiadosti o vnútorné preskúmanie.
- 275 Po druhé vzhľadom na to, že DEHP má vlastnosti endokrinného disruptora vzbudzujúceho veľmi veľké obavy, v dôsledku ktorých táto látka vzbudzuje obavy, ktoré viedli k jej zaradeniu do zoznamu v prílohe XIV nariadenia č. 1907/2006, Komisia mala podľa žalobkyne žiadať žiadateľky o autorizáciu o aktualizáciu žiadosti o autorizáciu na základe uplatnenia zásady predchádzania škodám a prevencie.
- 276 Po tretie v reakcii na tvrdenie, ktoré Komisia uviedla vo vyjadrení k žalobe, podľa ktorého zohľadnenie vlastností v rámci hodnotenia rizík, ktoré neboli identifikované v čase predloženia žiadosti o autorizáciu, porušuje zásadu právnej istoty, žalobkyňa pripomína, že podľa judikatúry súdov Únie týkajúcej sa zásady ochrany legitímnej dôvery, ktorá je logickým dôsledkom zásady právnej istoty, hospodárske subjekty nie sú oprávnené vkladať svoju legitímnu dôveru do zachovania existujúcej situácie, ktorá môže byť zmenená v rámci voľnej úvahy inštitúcií Únie.
- 277 V druhom rade a nezávisle od toho, čo sa už uviedlo, Komisia neposkytla žiadne vysvetlenia týkajúce sa toho, ako v prejednávanej veci uplatnila zásadu predchádzania škodám a prevencie.
- 278 Komisia nesúhlasí s touto argumentáciou.
- 279 V tejto súvislosti a v prvom rade treba pripomenúť, že ako vyplýva z článku 191 ods. 1 a 2 ZFEÚ, politika Únie v oblasti životného prostredia prispieva k ochrane ľudského zdravia a vychádza okrem iného zo zásady predchádzania škodám a prevencie. Táto zásada sa uplatňuje, keď inštitúcie Únie prijímajú opatrenia na ochranu životného prostredia. Okrem toho zásada predchádzania škodám a prevencie sa má uplatniť, keď inštitúcie Únie prijímajú opatrenia na ochranu ľudského zdravia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. decembra 2010, Gowan Comércio Internacional e Serviços, C-77/09, EU:C:2010:803, bod 72).
- 280 Z článku 1 ods. 3 nariadenia č. 1907/2006 konkrétne vyplýva, že ustanovenia tohto nariadenia spočívajú na tejto zásade.
- 281 Zo zásady predchádzania škodám a prevencie vyplýva, že ak pretrváva neistota týkajúca sa existencie alebo rozsahu rizík pre ľudské zdravie, možno prijať ochranné opatrenia bez nutnosti čakať na to, že sa existencia a závažnosť týchto rizík preukážu v plnom rozsahu (pozri rozsudok z 22. decembra 2010, Gowan Comércio Internacional e Serviços, C-77/09, EU:C:2010:803, bod 73 a citovanú judikatúru). Správne uplatňovanie tejto zásady predpokladá v prvom rade zistenie potenciálnych negatívnych dôsledkov navrhovaného použitia dotknutej látky na zdravie a v druhom rade dôkladné posúdenie

zdravotných rizík založené na najspolahlivejších dostupných vedeckých údajoch a na najnovších výsledkoch medzinárodného výskumu (pozri rozsudok z 22. decembra 2010, Gowan Comércio Internacional e Serviços, C-77/09, EU:C:2010:803, bod 75 a citovanú judikatúru).

- 282 Podľa judikatúry, ak sa v tejto súvislosti ukáže, že je nemožné s istotou určiť existenciu alebo rozsah uvádzaného rizika z dôvodu nedostatočných, nepresvedčivých alebo nepresných výsledkov vykonaných štúdií, ale pravdepodobnosť skutočného poškodenia verejného zdravia pretrváva za predpokladu, že by sa riziko zmenilo na skutočnosť, zásada predchádzania škodám odôvodňuje prijatie obmedzujúcich opatrení (pozri rozsudok z 22. decembra 2010, Gowan Comércio Internacional e Serviços, C-77/09, EU:C:2010:803, bod 76 a citovanú judikatúru). Pri prijímaní opatrení, ktoré majú za cieľ ochranu životného prostredia alebo ľudského zdravia, príslušná inštitúcia v tejto súvislosti má povinnosť vykonať spravodlivé prepojenie medzi zásadou predchádzania škodám a prevencie a zásadou proporcionality. Taký je dôsledok judikatúry citovanej v bode 281 vyššie vo svetle zásady proporcionality, ktorá je vymedzená v článku 5 ods. 4 ZEÚ a je súčasťou všeobecných zásad práva Únie. V dôsledku toho treba usudzovať, že zásada predchádzania škodám a prevencie odôvodňuje prijatie obmedzujúcich opatrení pod podmienkou, že budú nediskriminačné a objektívne a súčasne primerané (návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Bobek vo veci Confédération paysanne a i., C-528/16, EU:C:2018:20, bod 51).
- 283 V prejednávanej veci žalobkyňa v podstate tvrdí, že na základe zásady predchádzania škodám a prevencie neistota v súvislosti s rizikom pre pracovníkov, ktorú konštatoval výbor pre hodnotenie rizík, bráni udeleniu autorizácie zo strany Komisie podľa článku 60 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006. Inými slovami, podľa názoru žalobkyne Komisia mala úplne odmietnuť udeliť predmetnú autorizáciu v prejednávanej veci.
- 284 Po prvé treba uviesť, že zásada predchádzania škodám a prevencie, ako je stanovená v článku 191 ods. 2 ZFEÚ, sa pritom vzťahuje na opatrenie Únie a nemožno ju vykladať v tom zmysle, že inštitúcia Únie je povinná prijať na základe tejto zásady konkrétne opatrenie, akým je odmietnutie autorizácie navrhnuté žalobkyňou. Toto ustanovenie sa totiž obmedzuje na definovanie všeobecných cieľov Únie v environmentálnej oblasti, keďže článok 192 ZFEÚ priznáva právomoc rozhodnúť o opatreniach, ktoré treba v záujme realizácie týchto cieľov prijať, Európskemu parlamentu a Rade Európskej únie, a to v súlade s riadnym legislatívnym postupom. Okrem toho je síce nesporné, že táto zásada môže odôvodniť prijatie reštriktívneho opatrenia inštitúciou, ale nič to nemení na tom, že ho neukladá.
- 285 Treba napokon uviesť, že článok 1 ods. 3 nariadenia č. 1907/2006 nemôže sám osebe potvrdiť tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého Komisia mala odmietnuť udeliť predmetnú autorizáciu.
- 286 Po druhé v prejednávanej veci na rozdiel od toho, čo sa snaží naznačiť žalobkyňa (pozri bod 273 vyššie), neexistovala žiadna neistota, pokiaľ ide o riziko pre ľudské zdravie. Naopak, bolo jednoznačné a isté, že DEHP predstavuje riziko pre ľudské zdravie. Ako sa to už uviedlo v bode 1 vyššie, táto látka má toxické vlastnosti pre reprodukciu v zmysle článku 57 písm. c) tohto istého nariadenia. Výbor pre hodnotenie rizík v prejednávanej veci upozornil Komisiu na existenciu neistoty v súvislosti s tvrdeniami žiadateľiek o autorizáciu, pokiaľ ide o kontrolu rizika vyplývajúceho z DEHP, keď sú tejto látke vystavení pracovníci. Podľa výboru pre hodnotenie rizík žiadateľky o autorizáciu nepreukázali, že riziká pre zdravie pracovníkov vyplývajúce z dvoch požadovaných použití boli primerane kontrolované v zmysle článku 60 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006. V podstate z tohto dôvodu Komisia zvolila „sociálno-ekonomický postup“ stanovený v článku 60 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006.
- 287 Nemožno však usudzovať, že voľba Komisie uplatniť „sociálno-ekonomický postup“ stanovený v článku 60 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006 predstavuje porušenie zásady predchádzania škodám a prevencie. Postup autorizácie podľa tohto postupu bol navrhnutý práve preto, aby podniky mohli uvádzať na trh látky, ktoré predstavujú konkrétne riziko pre ľudské zdravie, ale ich sociálno-ekonomické prínosy prevažujú.

- 288 Ako vyplýva z odôvodnenia 69 nariadenia č. 1907/2006 a článku 60 ods. 4 tohto nariadenia, keďže sa nepreukázalo, že riziko použitia látky pre ľudské zdravie alebo životné prostredie je primerane kontrolované, autorizácia sa môže udeliť, len ak možno preukázať, že sociálno-ekonomický prínos plynúci z použitia látky prevyšuje riziká súvisiace s jej použitím a neexistujú vhodné alternatívne látky ani technológie, ktoré by boli ekonomicky a technicky realizovateľné.
- 289 Treba pripomenúť, že v prejednávanej veci, ako vyplýva z bodov 211 až 223 vyššie, tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého sa vlastnosti látky DEHP ako endokrinného disruptora mali zohľadniť v rámci posúdenia rizík podľa článku 60 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006, sa musí zamietnuť, vzhľadom na systematický výklad odsekov 2 a 4 tohto článku. Zásadu predchádzania škodám a prevencie pritom nemožno vykladať tak, že sa spochybní koherencia existujúca medzi týmito dvoma odsekmi článku 60 nariadenia č. 1907/2006.
- 290 Po tretie vzhľadom na to, že príslušná inštitúcia prijala reštriktívne opatrenie, ktorého cieľom je ochrana životného prostredia a ľudského zdravia, je povinná vykonať spravodlivé prepojenie medzi zásadou predchádzania škodám a prevencie a zásadou proporcionality (pozri bod 282 vyššie).
- 291 Podľa ustálenej judikatúry zásada proporcionality, ktorá predstavuje jednu zo všeobecných zásad práva Únie, vyžaduje, aby akty inštitúcií Únie boli vhodné na dosiahnutie legitímnych cieľov sledovaných predmetnou právnou úpravou a neprekračovali hranice toho, čo je potrebné na uskutočnenie týchto cieľov, pričom pokiaľ sa ponúka výber medzi viacerými primeranými opatreniami, je potrebné prikloniť sa k najmenej obmedzujúcemu opatreniu a spôsobené ťažkosti nesmú byť neprimerané vo vzťahu k sledovaným cieľom (pozri rozsudok zo 4. mája 2016, Pillbox 38, C-477/14, EU:C:2016:324, bod 48 a citovanú judikatúru).
- 292 V tejto súvislosti treba konštatovať, že článok 60 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006 predstavuje abstraktné vyjadrenie vzťahu medzi zásadou predchádzania škodám a prevencie a zásadou proporcionality v prípade, že jedna z podmienok uvedených v článku 60 ods. 2 tohto nariadenia nie je splnená, v prejednávanej veci podmienka týkajúca sa dôkazu o kontrole rizika pre ľudské zdravie alebo životné prostredie vyplývajúceho z používania určitej látky z dôvodu jej vnútorných vlastností uvedených v prílohe XIV nariadenia č. 1907/2006.
- 293 Tým, že normotvorca Únie umožnil udeliť autorizáciu v situácii, v ktorej všetky riziká spojené s používaním látky vzbudzujúcej veľmi veľké obavy nie sú riadne kontrolované, ale sociálno-ekonomický prínos plynúci z používania predmetnej látky prevyšuje riziká súvisiace s jej použitím a neexistujú vhodné alternatívne látky ani technológie, ktoré by boli ekonomicky a technicky realizovateľné, pristúpil k vyváženiu medzi na jednej strane ochranou ľudského zdravia a životného prostredia a na druhej strane záujmom žiadateľa o autorizáciu, ako aj sociálno-ekonomickými prínosmi vyplývajúcimi z používania danej látky.
- 294 Je nesporné, že v takom prípade, ako v prejednávanej veci, konkrétne vyváženie dotknutých záujmov môže odôvodniť uloženie monitorovania zo strany Komisie a krátke obdobie preskúmania. Z článku 60 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006 však vyplýva, že pokiaľ sú splnené podmienky tohto ustanovenia, Komisia nemôže odmietnuť udeliť autorizáciu, pretože by porušila zásadu proporcionality.
- 295 Za týchto podmienok na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, nemožno zásadu predchádzania škodám a prevencie vykladať v tom zmysle, že by mohla umožniť odmietnuť autorizáciu, ktorá môže byť udelená na základe článku 60 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006.
- 296 V druhom rade, pokiaľ ide o výhradu žalobkyne založenú na tvrdení, podľa ktorého vzhľadom na vlastnosti DEHP ako endokrinného disruptora vzbudzujúceho veľmi veľké obavy Komisia mala požadovať od žiadateľiek o autorizáciu, aby aktualizovali žiadosť o autorizáciu na základe uplatnenia zásady predchádzania škodám a prevencie (pozri bod 275 vyššie), treba uviesť, že žalobkyňa týmto

tvrdením podľa všetkého usudzuje, že Komisia mohla žiadať žiadateľky o autorizáciu, aby jej poskytli dodatočné informácie pred tým, než prijala rozhodnutie. Toto tvrdenie pritom žalobkyňa ako také nevzniesla v žiadosti o vnútorné preskúmanie. Žalobkyňa totiž v žiadnej časti žiadosti o vnútorné preskúmanie neuviedla, že v súlade so zásadou predchádzania škodám a prevencie bola Komisia povinná žiadať žiadateľky o autorizáciu o dodatočné informácie, a teda aktualizovať žiadosť o autorizáciu. Naopak, v žiadosti o vnútorné preskúmanie žalobkyňa uviedla, že k porušeniu uvedenej zásady došlo z toho dôvodu, že Komisia nezohľadnila vlastnosti DEHP ako endokrinného disruptora vzbudzujúceho veľmi veľké obavy.

297 Z rovnakých dôvodov, ako sú uvedené v bode 55 vyššie, treba toto tvrdenie zamietnuť ako neprípustné.

298 Okrem toho, pre úplnosť veci a pokiaľ ide o vec samu, výhrada žalobkyne súvisiaca s potrebou žiadateľiek o autorizáciu aktualizovať žiadosť o autorizáciu vzhľadom na vlastnosti DEHP ako endokrinného disruptora vzbudzujúceho veľmi veľké obavy, je nedôvodná. Vzhľadom na to, že k dátumu rozhodnutia o autorizácii vlastnosti DEHP ako endokrinného disruptora vzbudzujúceho veľmi veľké obavy neboli zahrnuté do prílohy XIV nariadenia č. 1907/2006, Komisia nebola povinná zohľadniť ich. Tieto vlastnosti nie sú súčasťou všetkých relevantných skutočností, ktoré musí Komisia obligatórne zohľadniť, akými sú relevantné informácie uvedené v bode 216 vyššie.

299 Za týchto podmienok tvrdenie žalobkyne uvedené v bode 275 vyššie treba zamietnuť.

300 V treťom rade vzhľadom na predchádzajúce úvahy, výhrada žalobkyne, podľa ktorej, v podstate, v prípade, že Komisia vzala do úvahy vlastnosti DEHP ako endokrinného disruptora vzbudzujúceho veľmi veľké obavy pred udelením povolenia na povolenie, žiadateľky o autorizáciu nemohli vkladať svoju legitímnu dôveru do skutočnosti, že Komisia ich nepožiadala o aktualizáciu údajov s cieľom zohľadniť tieto vlastnosti, je neúčinná.

301 Rovnako to platí vo štvrtom rade aj pre tvrdenie žalobkyne uvedené v bode 270 vyššie, ktorým chce preukázať, že Komisia sa nemôže opierať o zásadu právnej istoty, aby napravila skutočnosť, že v čase podania žiadosti o autorizáciu žiadateľky o autorizáciu nevedeli o vlastnostiach DEHP ako endokrinného disruptora vzbudzujúceho veľmi veľké obavy.

302 V piatom rade treba napokon zamietnuť tvrdenie žalobkyne uvedené v bode 277 vyššie založené na tom, že Komisia neuviedla žiadne vysvetlenie toho, akým spôsobom uplatnila zásadu predchádzania škodám a prevencie v prejednávanej veci.

303 Vzhľadom na to, že toto tvrdenie sa musí vykladať ako výhrada smerujúca k preukázaniu existencie pochybenia v odôvodnení rozhodnutia o žiadosti o vnútorné preskúmanie, je potrebné pripomenúť nasledujúce skutočnosti.

304 Podľa ustálenej judikatúry odôvodnenie vyžadované podľa článku 296 druhého odseku ZFEÚ má byť prispôbené povahe predmetného aktu a má uvádzať jasným a jednoznačným spôsobom úvahy inštitúcie, autora aktu, teda spôsobom umožňujúcim dotknutým osobám spoznať odôvodnenia prijatých opatrení a príslušnému súdu vykonávať svoju kontrolnú právomoc. Požiadavka odôvodnenia sa musí posudzovať vzhľadom na okolnosti daného prípadu, najmä na obsah aktu, povahu uvádzaných dôvodov a záujem, ktorý môžu mať na získaní takýchto objasnení osoby, ktorým je akt určený, alebo ďalšie osoby priamo a osobne dotknuté takýmto aktom (pozri rozsudok z 1. februára 2018, Schenker/Komisia, C-263/16 P, neuvverejnený, EU:C:2018:58, bod 51 a citovanú judikatúru).

305 Nevyžaduje sa však, aby odôvodnenie špecifikovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 296 druhého odseku ZFEÚ, sa musí posudzovať nielen s ohľadom na jeho znenie, ale aj s ohľadom na jeho kontext a na všetky právne predpisy, ktoré upravujú dotknutú oblasť (pozri rozsudok z 1. februára 2018, Schenker/Komisia, C-263/16 P, neuvverejnený, EU:C:2018:58, bod 51 a citovanú judikatúru).

- 306 V prejednávanej veci však v bode 7 rozhodnutia o žiadosti o preskúmanie, Komisia uviedla, že „ak by sa na základe zásady predchádzania škodám a prevencie mali zakázať všetky použitia látky opísané v prílohe XIV [nariadenia č. 1907/2006], pretože táto látka bola identifikovaná ako endokrinný disruptor, cieľ a účinnosť požiadavky autorizácie by sa znížili na nulu“. Z toho vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, Komisia skutočne riadne vysvetlila, ako zamýšľa uplatňovať zásadu predchádzania škodám a prevencie v prejednávanej veci.
- 307 Za týchto podmienok, keďže všetky tvrdenia uvedené na podporu štvrtého odvolacieho dôvodu boli zamietnuté, treba štvrtý žalobný dôvod zamietnuť v celom rozsahu.
- 308 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy, keďže štyri žalobné dôvody vznesené na podporu tretieho žalobného návrhu boli zamietnuté, a rovnako aj druhý žalobný návrh, žaloba sa musí zamietnuť v celom rozsahu vrátane piateho žalobného návrhu, ktorý v podstate nebol podložený žiadnou argumentáciou, pretože smeroval len k tomu, aby sa nariadilo akékoľvek iné potrebné opatrenie.

O trovách

- 309 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, treba jej uložiť povinnosť znášať vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania Komisie.
- 310 V súlade s článkom 138 ods. 1 rokovacieho poriadku znášajú inštitúcie, ktoré do konania vstúpili ako vedľajší účastníci, vlastné trovy konania. Podľa článku 1 ods. 2 písm. f) rokovacieho poriadku pojmy „inštitúcia“ a „inštitúcie“ označujú inštitúcie Únie uvedené v článku 13 ods. 1 ZEÚ, ako aj orgány, úrady a agentúry, ktoré sú zriadené zmluvami alebo aktom prijatým na ich vykonanie a ktoré môžu byť účastníkmi konania pred Všeobecným súdom. Podľa článku 100 nariadenia č. 1907/2006 je ECHA agentúrou Únie. Z toho vyplýva, že ECHA znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (piata komora)

rozhodol takto:

- 1. Žaloba sa zamieta.**
- 2. ClientEarth znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii.**
- 3. Európska chemická agentúra (ECHA) znáša svoje vlastné trovy konania.**

Gratsias

Dittrich

Ulloa Rubio

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu dňa 4. apríla 2019

Podpisy

Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu	2
Konanie a návrhy účastníkov konania	4
Právny stav	5
O návrhu na zrušenie rozhodnutia o autorizácii	5
O návrhu na zrušenie rozhodnutia o žiadosti o vnútorné preskúmanie	6
O prvom žalobnom dôvode založenom na existencii nesprávnych právnych posúdení a nesprávnych posúdení týkajúcich sa súladu žiadosti o autorizáciu z hľadiska článku 62 a článku 60 ods. 7 nariadenia č. 1907/2006	6
– O prvej časti založenej na nesprávnom právnom posúdení a nesprávnom posúdení pri výklade pojmu „použitie“ uvedeného v článku 56 ods. 1 písm. a) a článku 62 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 1907/2006	6
– O druhej časti založenej na existencii nesprávnych právnych posúdení a nesprávnych posúdení v spojení s nedostatkami v správe o chemickej bezpečnosti	14
– O tretej časti založenej na existencii nesprávnych právnych posúdení a zjavne nesprávnych posúdení, pokiaľ ide o súvislosť s nedostatkami posúdenia vhodných alternatív	21
– O štvrtej časti založenej na nesprávnom právnom posúdení pri výklade článku 60 ods. 7 a článku 64 ods. 3 nariadenia č. 1907/2006	23
O druhom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnych porušeníach týkajúcich sa sociálno-ekonomického hodnotenia podľa článku 60 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006	24
– O prvej časti založenej na nesprávnych právnych posúdeniach a zjavne nesprávnych posúdeniach týkajúcich sa referenčného rámca sociálno-ekonomického hodnotenia	25
– O druhej časti založenej na zjavne nesprávnom posúdení pri posudzovaní vyváženosti rizík a prínosu	26
– O tretej časti založenej na zjavne nesprávnom posúdení z dôvodu nezohľadnenia informácií v rámci sociálno-ekonomického hodnotenia	27
O treťom žalobnom dôvode založenom na nesprávnych právnych posúdeniach a zjavne nesprávnych posúdeniach z hľadiska článku 60 ods. 4 a 5 nariadenia č. 1907/2006 týkajúcich sa analýzy alternatív ..	30
O štvrtom žalobnom dôvode založenom na nesprávnych právnych posúdeniach a zjavne nesprávnych posúdeniach z dôvodu nedodržania zásady predchádzania škodám a prevencie v rámci konania o autorizácii	36
O trovách	40